

అపరంజి

మే 2007

తెలంగాణ కాలంజి

ప్రకాశ్

శివకుమార్

నాదా బింద్ర, శివస్థి

మధు

కు.శ.

మరి నాదాళ్ళి

నాదాళ్ళి బింద్ర, శివస్థి

బీలూరు రామమూర్తి

ఎ.బి. గోపాలకృష్ణ

నాదాళ్ళి బింద్ర, శివస్థి

దంపతి

ప్రతి రూ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿರೇಷ ಅಧ್ಯಾಪಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರಜೋಡಣೆ:

ಬಿ.ಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಸಂಪುಟ 24 ಸಂಚಿಕೆ - 8

ಮೇ - 2007

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ.....	ಶಿವ	9
ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ... ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ, ತೇಜಸ್ವಿ		10
ಆಲ್ ಬೈದಾ....	ವತ್ಸನ	21
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	26
ವರದಿಗಳು....	ಸೂರಿ ಹಾರ್ದಳ್ಳಿ	28
ಬೇಡದ ಅತಿಥಿಗಳು	ನಾಗರತ್ನ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್	30
ಹಳೆ ರಾಗ ಹೊಸ...	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	33
ಜೋಪಾನವಾಗಿ...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	34
ಮದುವೆಯ...	ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್	36
ತುಂತುರು	ದಂನಿ	40

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 ದೂರವಾಣಿ: 080- 23345259

email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,

ಸಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಘೇಸ,

ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. email: brmurthy@dataone.in

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಕುದುರೆ ರೇಸ್ ನಿಷೇಧ ಚಿಂತನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಹಾರ್ಸ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ ಈಗ!!

★★★

ಎಥನಾಲ್ ಮಿಶ್ರಿತ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಳಕೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಇನ್ನು ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿ ಡೈವ್ ಮಾಡಬೇಕು!!

★★★

“ಮರಳಿ ಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಮುರಳಿ!”

ಆಹಾ, ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಎಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು!!

★★★

ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೆಳಗಿದ 'ತೇಜಸ್ವಿ'ಗೆ ಅಪರಂಜಿ ಕಂಬನಿ ಸುರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

★★★

ಲಂಚ ಕೇಳಿದರೆ 'ಶೂನ್ಯ ನೋಟು'

ಈ ಆಂದೋಳನದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಬಾಪೂಜಿ ಮರುಗಿದರಂತೆ!!

★★★

ಈಚೆಗೆ ವಿವಾದ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಪೆಪ್ಪಿ ಕಂಪೆನಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಹಕಿಗೆ ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಕೇಳಿ ಅಪರಂಜಿ ಚಕಿತಳಾದಳಂತೆ!!

★★★

'ತನೆ ಹೊತ್ತ ಮಹಿಳೆ' ಚಿಹ್ನೆಗೆ ಹೋರಾಟ!

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಮಹಿಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇರುಲ್ಲ!!

★★★

ಗ್ರೆಗ್ ಚಾಪೆಲ್‌ಗೆ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ!!

★★★

ದರೋಡೆಕೋರರಾದ ಹೋಟೆಲ್ ನೌಕರರು

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅವರೂ ಮಾಲೀಕರ ಜತೆ ಸೇರಿದಂತಾಯಿತು!!

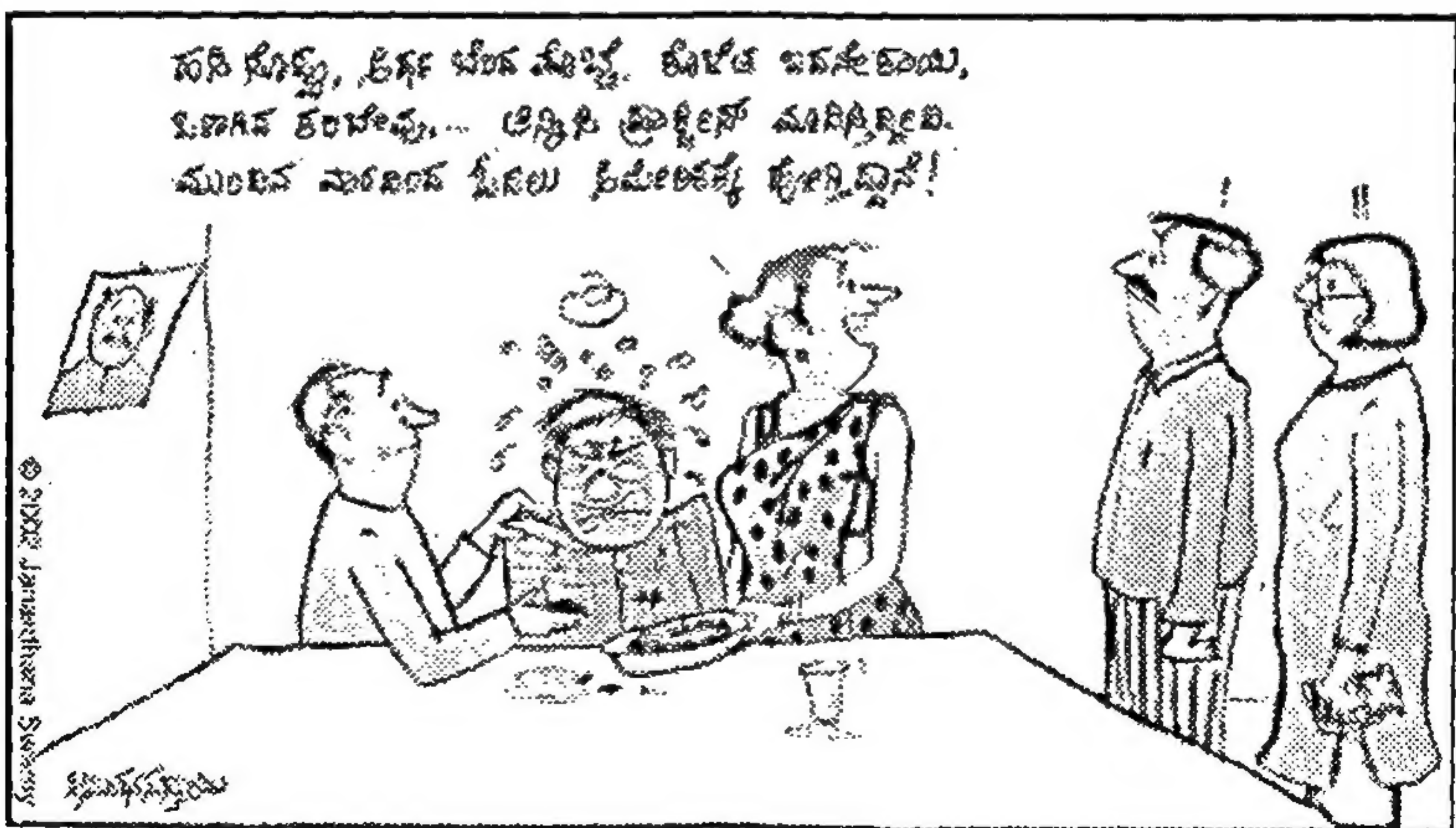
★★★

ಭಾರತದ ಕೋಚ್ ಆಗಲು ಸಿದ್ಧ; ವಾಟ್ಮೋರ್

- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

"Less" than "More" ಅಂತ ಚಾಪೆಲ್ ನಕ್ಕರಂತೆ!!

★★★

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಮಾತು. ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ವಿಚಾರಸಂಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ರಾಶಿಯವರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಪೂಜ್ಯ ಕುವೆಂಪುರವರು ಸಂಕರಣದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರಟುನಿಂತಾಗ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಕಮಲಾ ತಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹಠಹಿಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅವಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಪ್ಪ ಮಗಳು ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕಮಲಾ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೂ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇ. ಮದ್ದೂರು ವಡೆ ತಿಂದದ್ದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಕುವೆಂಪುರವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು. 'ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಮುಂದೆ ಬಾಮ್ಮಾ' ಎಂದು ಆ ಹಿರಿಯ ಕವಿ ಹರಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ ಬಳಿಕ 'ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರುಗಳೇ ತಮಾಷಿ. ಮೊದಲ ಮಗ ಕುಮಾರುಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡೋನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅಂತೆ. ಅವನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಕೋಕಿಲೋದಯ ಚೈತ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಅಂತಹ ಖ್ಯಾತ ಕವಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಾರು' ಅಂತ ನಗಾಡಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಅನಂತರ ನಾನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಎಚ್‌ಎಂಟಿ ಸೇರಿದಾಗ ಚೈತ್ರ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯಾದ. ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ನವಿರಾದ ವಾಸ್ತವಪ್ರಜ್ಞೆ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಸಂವೇದನೆ ಇವುಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಹುಬೇಗ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪರಿಚಯ ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. 'ಬೆಂಗಳೂರಿಲ್ಲಾ ಬರೇ ಬರಡು. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮಲೆನಾಡಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಸವಿಯಬಹುದು.' ಅಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಚೈತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಚೈತ್ರನ ಜೊತೆ ಅವರಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾತು ಮಾತಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಚೈತ್ರ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ನಾನು ಉನ್ನತ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋದೆ ನಮ್ಮ ಗೆಳೆತನದ ಕೊಂಡಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಡಿಲಗೊಂಡಿತು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನಗೆ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ 'ಮಿಸ್ಸಿಂಗ್ ಲಿಂಕ್' ಪುಸ್ತಕ ಓದಲು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕುರಿತು ತೇಜಸ್ವಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲಾಗಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನ ದಿಗಂತಗಳ ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿಸ್ತರಣೆ ಸಹ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಹೀಗಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಅನಕ್ಷರತೆಗೂ ಸಾಕ್ಷರತೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಬಹುಬೇಗ ಮತ್ತೆ ಅನಕ್ಷರತೆಗೇ ಮರಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು..' ಇದನ್ನು ಓದಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದಿದ್ದ 'ಯಂತ್ರಕಥೆ' ಪುಸ್ತಕವೂ ಸಹಾ ಇಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ರಚಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕವಲ್ಲವೇ ಅನ್ನಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿಯವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆ

ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನೇನೂ ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ತೆಳು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಇನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಾಗದವೊಂದು ವೆರಾಂಡಾದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗಾದ ಸಂತಸ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅವರ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುದೇ ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಲ್ಲುದಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಪತ್ರದ ನಕಲನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರಿಯ ಶಿವಕುಮಾರ್,

ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ನೀವು ಕಳಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದೆ. ಪುಸ್ತಕ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಉದ್ದೇಶ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಸುವ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

1. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಹಾಸ್ಯ, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ, ಲೇಖನಗಳು ಅಥವಾ ಬರವಣಿಗೆ ಎನ್ನುವ ಪರೀಕ್ಷಾರಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಮರೆಯಬೇಕು. ಈ ಪೂರ್ವಗ್ರಹದ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಧ್ವನಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಧಾಟಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ.
2. ಹಾಸ್ಯ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇರಲೇಬಾರದು. ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ತಲೆಬರಹ ಕೊಡುವಾಗ, ವಿವರಿಸುವಾಗ ಅನೇಕವೇಳೆ ನೀವು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ರಂಜಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿನೋದಕ್ಕೆಳೆಯುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಲೇಖನ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗುವ ಅಪಾಯ ಇದೆ.
3. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಯಾವ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಒಂದು ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತಾ, ನಿಮ್ಮ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳೂ ಬರಬೇಕು. 'ಜೋಕ್' ಸಹಾ.

ಈಗ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿದ್ದೀರ. ಉದಾಹರಣೆಗಷ್ಟೇ ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸೈಕಲ್ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ, ತಾತ್ವಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಬಹುದು ಯೋಚಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಜಾಹೀರ್ ಲೂನಾದಲ್ಲಿ ಅದೇರಿತೆ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ದೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಾಗದ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. 'ಬ್ಲಾಕ್ ಹೋಲ್' 'ಕ್ಲೆಸಾರ್' ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿರಿ. 'ಸೈಕಲ್ ಕಥೆ' ಎಂದು ಒಂದು ಬರೆಯಿರಿ. ನೂರು ಪುಟ ಅದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ
ತೇಜಸ್ವಿ

ಅವರ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ 'ಸೈಕಲ್ ಸನ್ನಿಧಿ' ಎಂಬ ಪದಸಮುಚ್ಚಯವೇ ನನಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ, ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ನಾನು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯಲು ಒಪ್ಪಿ ಒಂದೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದೆ. ಏನೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಪುಸ್ತಕದ ಕೆಲಸ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲೇ ಸಾಗಿತು. ಪುಸ್ತಕದ ಹೊರ ರಕ್ಷಾಪುಟವನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿಯವರೇ ರಚಿಸಿದರು. ಪುಸ್ತಕ ಸೈಕಲ್‌ವಾಲಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡನಂತರವೇ ನಾನು ತೇಜಸ್ವಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಮೂಡಿಗರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ

ಬೆಳೆಸಿದ್ದು. ಆ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳು ಆರತಿ ಮಣಿಪಾಲದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ಮೂರು ತಿಂಗಳಗೊಮ್ಮೆ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಉದುವಿ ಮಣಿಪಾಲಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿನೀಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಮಣಿಪಾಲದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಮೂಡಿಗೆರೆ ಬಸ್ಸನ್ನು ಹಿಟದು, ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಪ್ರೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಗೇಟನ್ನು ದಾಟದೊಡನೆಯೇ ಯಾವುದೋ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜೋಡಿ ಕಾಲುಹಾದಿಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಫಿಗಿಡಗಳು, ಇನ್ನಿತರ ಗಿಡಮರಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿದ್ದವು. ಮರಗಿಡಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ್ದ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಾಡಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಕೂಗಾಟ ಆ ತೋಟವನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಐದು ನಿಮಿಷದ ನಡಿಗೆಯ ನಂತರ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೂಗಿಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮಂಗಳೂರು ಹೆಂಚಿನ ಕುಟೀರವೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಹೂಗಿಡಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ನಡೆದು ಮನೆಯ ಹಜಾರ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನಗುಮುಖದಿಂದ ಇದಿರುಗೊಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ತೇಜಸ್ವಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಗಡ್ಡ ನೋಡಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ತೇಜಸ್ವಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಹು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. 'ರಾಜೇಶ್, ಇದು ಚೈತ್ರನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಶಿವಕುಮಾರ್. ಸೈಕಲ್‌ವಾಲಾ ಬರೆದೋರು' ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಪತ್ನಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಆ ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಭ್ರಾತೃಭಾವ, ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೇ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಬಳಕೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹೊಸದು. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪೆರಿಫೆರಲ್ಸ್, ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ಗಳ ಸಬರಾಜಿಗೆ ನಾನೇ ಅವರ ಏಜೆಂಟ್. ಒಮ್ಮೆ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರೊಂದನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಿಗೆ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ತಾವೇ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಆಶಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ನನಗೋ ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಒಳಗಿನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಜಾಲ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೇ ಸವಾಲಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಾಹಿತಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬರೆದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅವರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೇ ನೋಡಿ.

ಇದಾದನಂತರ ನಾನು ಕಳಿಸಿದ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಕಂಪ್ಯೂಟರೊಂದನ್ನು ಅವರೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಜೋಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಬೆರಗಾದೆ. ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ನನ್ನ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಶಾವೇ ಹೊರ ರಕ್ಷಾಪುಟದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ನನ್ನ 'ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕಲಿಯಿರಿ' ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಸೊಗಸಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯೊಂದನ್ನೂ ಬರೆದರು. ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಪ್ರತಿ ಭೇಟಿಯೂ ಒಂದು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ವಿಚಾರಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು. "ಮಾಯಾಲೋಕ" ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳ ಮುಂಚೆ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ದಿನ, ಶೈಲಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, 'ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಗೂ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಕನೆಕ್ಟಿವಿಟಿ ಇರುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಟ್ಟಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದರೆ ಫಿಲಿಪ್ಪೀನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸುನಾಮಿ ಅನ್ನೋ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ. ಹಾಗೆ. ಇದನ್ನ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕರೂಪಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸೋದು ಹೇಗೆ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದೀನಿ.' ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಸಾಹಿತಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದಂತೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಒಡನಾಡಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸಿ.ಆರ್. ಸೊಂದಿಗೆ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಾವುಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರು ಬಂದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ 'ನೀವು ಚಿಕನ್ ತಿಂತೀರಾ ತಾನೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಅವನಿಂದ 'ಓಹೋ ಅದಕ್ಕೇನು' ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಪಡೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ತೇಜಸ್ವಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ 'ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿಕನ್ ತಿಂತೀರಾ ಅಂತಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾವ ಜಾತಿ ಅಂತ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಈ ಜಾತಿ ಕುತೂಹಲ ಹೋಗಿಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಚಿಕನ್ ಬೇಡದೇ ಇದ್ರೆ ನೀವು ತಿನ್ನುಲ್ಲಾಪ್ಪ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಳೋದೇನಿದೆ?' ಅಂದಾಗ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ 'ಹಾಗಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ನಾನು ಚಿಕನ್ ತಿನ್ನದೇ ಇದ್ರೆ ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲಾ ಅಂತ. ಅವರು ಕೇಳಿದ್ರೂ. ನೀವು ಇಲ್ಲದ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ನನಗೆ.' ಎಂದ. 'ನೀವು ಏನೇ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವೋನಾದ್ರೂ ನನಗೆ ಈ ಜಾತಿಮತಗಳ ಕಟ್ಟಳೆ ಬೇಡ. ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಕೇವಲ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜೆ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳೇನಿ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲಾರಿ.' ಎಂದರು ತೇಜಸ್ವಿ.

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಪೋನ್ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ವಿ ಮರೆಯಾದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಆಪ್ತಮಿತ್ರನನ್ನ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸು ಬಿಕ್ಕೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

"when a good friend dies you die a little"

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ಅಪರಂಜಿ ಶಿವು, ತೇಜಸ್ವಿ ಸಿ.ಆರ್. ಶಿವಕುಮಾರ್
(ಪೋಟೋ ತೆಗೆದವರು ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿ)

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಶಿವು

ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ತೇಜಸ್ವಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದಾಗ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಅವರು, 'ನೋಡ್ರಿ, ಲೇಖಕ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರವನ್ನ ಗ್ರಹಿಸುವ ರೀತಿಯೇ ಅವನು ರಚಿಸಲಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಣೇಬರಹವನ್ನ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೆ. ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದಲೋ, ತನ್ನದೇ ಆದ ಖಾಸಗೀ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದಲೋ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಗ್ರಹಿಕೆಗೂ ಅದೇ ಬಣ್ಣ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಏನೇ ಕಾಯಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ ಬರವಣಿಗೆನ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸೋದು ಅಸಾಧ್ಯ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ತೇಜಸ್ವಿಯವರ 'ಪರಿಸರದ ಕತೆ' ಓದಿದಾಗ ಬರಹಗಾರನ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತಲಿನ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿ ದಾಖಲಿಸಿರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಒಂದೊಂದು ಬರಹವೂ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯ. ಈ ಸರಣಿಯ ಕಥೆಗಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿನ 'ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ದೆವ್ವ' ಎಂಬ 'ಬರಹ'ವನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನಗೆ ಲೇಖನವೋ, ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧವೋ, ಸಣ್ಣಕತೆಯೋ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಓದುಗನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ತಂದರೆ, ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ, ಲೇಖಕನ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲ.

ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ದೆವ್ವ

- ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ

“ಮಾರಾ! ಮಾರಾ!”

“ಏನ್ಸಯ್ಯಾ?”

“ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೋ?”

“ಇಲ್ಲೆ ಇದ್ದೀನಲ್ಲಾ”

“ಛು, ಎಲ್ಲೋ, ಕಣ್ಣಿಗೇ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲಲ್ಲೋ”

ಮಾರ ಹಲಸಿನ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ತರಗೆಲೆಗಳ ಹಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲು ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ತುಂಬ ವಯಸ್ಸಾದ ಅವನ ಶರೀರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕುಗ್ಗಿತ್ತೆಂದರೆ ತರಗೆಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಹುಗಿದು ಹೋದಂತೆ ನೆಲಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಅಶರೀರವಾಣಿ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಆಸಾಮಿಯ ಶರೀರ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೂಗಿದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ.

“ಮಾರ!”

“ಏನ್ಸಯ್ಯಾ?”

“ನನ್ನ ಚಪ್ಪಿ ಎಲ್ಲೋ?”

“ನಿಮ್ಮ ಚಪ್ಪಿ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಕದೀಲಿ ಹೇಳಿ?”

“ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತು?”

“ಅದೆಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರೋ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಚಪ್ಪಿ ನನಗೆ ಆಗ್ತದ?”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಆಳತೆಗೆ ಇದ್ದರೆ ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ ಅನ್ನು?”

“ಹಾಗಲ್ಲಯ್ಯ, ಕದ್ರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ನಂಗೆ?”

“ನೋಡೋ ಮಾರ. ನಿನ್ನ ಇವಾಗ ಚಪ್ಪಿ ಕದ್ರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆನ? ನೀನು ಮನೆ ಎದುರು ಗುಡಿಸ್ತಾ ಮಾಡ್ತಾ ನಾನು ಬಿಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ನೋಡಿದೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನೀನು ನಾನ್ಯಾಕೆ ಕದೀಲಿ ಅಂತ ಜಗಳ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೀಯ. ಕಳ್ಳನ ಮನಸ್ಸು ಹುಳ್ಳ ಹುಳ್ಳಗೆ ಅಂತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ನೋಡಿದರೆ ನೀನು ಕದ್ದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು!”

“ಹೌದೌದು, ಕದ್ದಿದ್ದೀನಿ. ಕಳ್ಳರನ್ನು ಮನೆ ಒಳಗೆ ಅನ್ನಾ ಹಾಕಿ ಸಾಕಿಕೊಂಡು ನನ್ನೇಲೆ ಗುಮಾನಿ ಮಾಡ್ತೀರಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಒಂದು ಚಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕಳ್ಳರು ಒಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕದೀತಾರ? ಈ ಹಾಳು ನಾಯಿಮರಿ ದೆಸೆಯಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆಮೇಲೆ ಕಳ್ಳನ ಬಂತು” ಎಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಕದ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಬಯ್ಯುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದ. ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಖ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಎದ್ದು ಚಪ್ಪಲಿ ಹುಡುಕುವುದು ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಳಿ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕದಿಯಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎಂದೂ ಏನನ್ನೂ ಅವನು ಕದ್ದವನಲ್ಲ. ಕದಿಯುವ ಪ್ರಲೋಭನೆಯೇ ಉದಿಸದಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ. ಅವನಿಗೂ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಣೆಯಾದುದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಂದ ಏಳುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿರಾಮ ಜೀವಿ ಅವನು.

ನಾಯಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಿವಿ ಸಹ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಚಪ್ಪಲಿ, ಪೊರಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ತುಂಡುಮಾಡಿ ಬಿಸಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಚಪ್ಪಲಿಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕದಿಯಲು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದು. ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳ ಸುಗಂಧಪೂರಿತ ಕಾಲುಚೀಲಗಳಂತೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣಿಯ ಚರ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ!

ಬಂದವರು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಿ ಆಚೆ ಹೋದವರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ನಿರ್ಗಮಿಸದೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲೇ ಆಚೇಚೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಕೂಡಲೆ ಇವರ ಕಾಲುಚೀಲ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿ. ನಾನು, ಮಾರ, ಪ್ಯಾರ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ, ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಟ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಕಾಟದ ಪರಿಯನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ ಬಂದವರು, “ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಪಾಲಿ ಬೂಟುಗಳನ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೂಟುಗಳಾದರೂ ಉಳಿದಿವೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹರ್ಷಚಿತ್ತರಾಗಿ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿವಿಯ ಈ ತಂಟೆಯ

ದಸೆಯಿಂದ ಅತಿಥಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳುವುದರ ಬದಲು ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಮೈಮರೆತ ಗಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ವಿರಾಮ ಜೀವಿಯಾದ ಮಾರನ ನಿದ್ರಾಸಮಾಧಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಿವಿಯ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಭಂಗ ಬಂದು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಕಿವಿಯನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಶುಚಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನೇ ಕದ್ದೊಯ್ದಾಗಲಂತೂ ಚಪ್ಪಲಿ ತನ್ನದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಾರನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕಿವಿ ಒಯ್ದ ಚಪ್ಪಲಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಕದಿಯದೆ ಬಿಟ್ಟು ಅದು ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. “ಕದೀತಾ ಕದೀತಾ ಎರಡನ್ನೂ ಕದೀಬಾರದ? ಕಳ್ಳನ ಕಾಯಲಿ ಅಂತ ಅನ್ನಾ ಹಾಕಿ ಸಾಕಿದರೆ ಇದೇ ಕಳ್ಳನ ಶುರುಮಾಡಿದೆ! ಏನೋ ಉಣ್ಣಾಕೆ ಸಿಗ್ತು ತಿನ್ನಾಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಾಯಿ ಹಾಕಿತು ಅಂದರೆ ಒಂತರ. ಇದಕ್ಕೇನು ಬಂದಿದೆ ಬರ, ಚಪ್ಪಿ ಪೂರಕ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ? ಹೋದ ಜಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಕಳ್ಳ ಆಗಿತ್ತು ಕಾಣದೆ. ಅದೇ ದೇವ್ರ ಈ ಜಲ್ಲದಲ್ಲಿ ನಾಯಾಗಿ ಮನೆ ಕಾಯು ಅಂತ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ. ಇದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ಹೋದ ಜಲ್ಲದ ಚಾಳಿ ಪೂರೈ ಹೋಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೋಲು ತಗೊಂಡು ಕಿವಿಯನ್ನು ಬೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮಿಂಚಿನ ಲಾಘವ ಇದ್ದ ಕಿವಿ ಎಂದೂ ಅವನ ಕೋಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿದ ಹಾಗೂ ಇವನಿಗೆ ಕೋಪ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ದಸೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಈ ಪಾಡು ಎಂದು ಆತ್ಮ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಮಾರ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿ ಮುಕ್ಕ, ದಡ್ಡ ಶಿಖಾಮಣಿ ಎಂದು ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಂದು ಮೂರ್ಖತನದ ಮುಸುಗಿನೊಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಸೂಪರ್ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಎನ್ನಬಹುದು.

“ಹೋದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಿವಿ ಕಳ್ಳಾ ಆಗಿದ್ದೆ ನೀನೇನು ಆಗಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ನಾನಿನ್ನೇನು ಪೋಲಿಸ್ತೋನು ಆಗಿರಬೇಕು. ಅದೇ ಈ ಜಲ್ಲದಲ್ಲಿ ತೋಟದ ಕಾವಲು ಕೆಲಸ” ಎಂದ.

ಒಮ್ಮೆ ಯಾವುದೋ ಮಾತಿಗೆ ಅವನನ್ನು ನಾನು, “ನಿನಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ಮಾರನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು, ಕಾಣದ್ದು, ಮೂರ್ತ, ಅಮೂರ್ತಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಮೂರ್ತವಾದ ಗಾಳಿಯೇ ಮೂರ್ತವಾಗಿ ಮೋಡ; ಮೂರ್ತವಾದ ಮೋಡವೇ ಅತಿ ಮೂರ್ತವಾದ ಮಳೆ! ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ತಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ಒಳ್ಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳ್ತೀರ. ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟವ?” ಎಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮೌಢ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿ ಎಂದು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದ.

ಮಾರನ ವಿಚಿತ್ರ ತರ್ಕ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಳು ಕಿವಿಯ ಕಳ್ಳತನದ ಕಾಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗತೊಡಗಿದುವು. ನನ್ನ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಕಿವಿ ಕಚ್ಚಿ ತುಂಡು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಜೊತೆ ಚಪ್ಪಲಿ ತರಲೇಬೇಕಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ತಂದ ಮಾರನ ದಿನದಿಂದ ನನಗೆ ಸಣ್ಣ ಮಾನಸಿಕ ಕಿರಿಕಿರಿ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಬಲಗಾಲಿನದು ಎಡಕ್ಕೂ, ಎಡಗಾಲಿನದು ಬಲಕ್ಕೂ ಇತ್ತು. ಕಾಲು ಹಾಕಿದವನು ಮತ್ತೆ ಹೊರ ತೆಗೆದು ಕಾಲು ಬದಲಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ಇದು. ನಾನೇ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಚೇಚೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ. ಆದರೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೂ ಹಾಗೇ! ಪ್ರತಿದಿನ ಇದೇ ಗೋಳು. ನಾನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಹೋದರೂ ಮತ್ತೆ ಇದೇ ಗೋಳು. ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಅದಲುಬದಲು! ಇದ್ಯಾವ ತರದ ಭೂತದ ಚೇಷ್ಟೆ! ಪ್ಯಾರ ವರಾಂಡದ ಕಸ ಗುಡಿಸುವಾಗ ಹೀಗೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ! ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಯಾಕೆ ಹೀಗಿಡುತ್ತಾನೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ತರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ? ಇವನಿಗೆ ಬಲಗಾಲು ಯಾವುದು, ಎಡಗಾಲು ಯಾವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಅವನು ಕೇವಲ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಬೇಸರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದಿನಾ ಹೀಗೆ ಇಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ ಇರಲೇಬೇಕು! ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಇವನ ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೂ, ಕಾಟಗಳೂ ನನ್ನ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಸುಳಿದವು. ಇವನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯಾವ ಸಾಮಾನೂ ಕೂಡಲೆ ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಪ್ಯಾರನನ್ನು ಕರೆದೆ.

“ಲೋ ಪ್ಯಾರ, ಯಾಕೋ ದಿನಾ ಚಪ್ಪಲಿ ಅದ್ದಿಬದ್ದಿ ಮಾಡಿ ಇಡ್ತಾ ಇದೀಯೆ? ಪ್ರತಿದಿನ ನಾನು ಎರಡೆರಡು ಸಾರಿ ಕಾಲು ಹಾಕಿ ತೆಗೆದು ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ಎಡಗಾಲಿನ ಚಪ್ಪಲಿ ಯಾವುದು, ಬಲಗಾಲಿನದು ಯಾವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನೋ? ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ತರದ ಚೇಷ್ಟೆ ತೆಗೆದಿದ್ದೀಯಲ್ಲ.”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ಏನು, ಗೊತ್ತು ಸಾಮೀ. ಅದೇ ಹಂಗಿ ಇಡ್ತಾ ಇದೀನಿ. ಮಾರ ಹೇಳಿದ ‘ಹಂಗೇ ಇನ್ನೇಲೆ ಇಡು’ ಅಂತ.”

ಒಹೋ! ನನಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಉಂಟುಮಾಡಲು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಜಂಟಿ ಮಸಲತ್ತು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ! ಪ್ಯಾರ, ಮಾರ, ಕಿವಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಊಹೆಗೂ ಸಹ ನಿಲುಕದ ತರದ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಸಂಕೋಧಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ! ಇವರ ಬುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮೆಚ್ಚಬೇಕು! ನನಗೆ ರೇಗಿಹೋಯ್ತು.

“ಲೋ ಪ್ಯಾರ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ ನನ್ನತ್ತ ನಡೆಯೋಲ್ಲ. ಈ ಮನೇಲಿ ಯಾವ ಸಾಮಾನೂ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇರೋಲ್ಲ. ಪೆನ್ನು, ಪುಸ್ತಕ ಯಾವುದೂ ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಹುಡುಕದೆ ಕೈಗೆ

ಸಿಕ್ಕೋಬಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಶಿಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದ ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಬರೇ ಹುಡುಕೋದ್ರಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿರುತ್ತೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾನಿಗೂ ಈಗ ನಿನ್ನ ಕರೆದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಆ ಹಾಳು ನಾಯಿ ಬೇರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ ತಾಳೆ” ಎಂದು ಕೂಗಿದೆ. ಮಾರ ಹೋದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸಿನವನಾಗಿದ್ದು ಖಾತರಿ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಸ್ವೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಏರೋಪ್ಲೇನು ಹಾಕುವುದು, ಹೈದ್ರಾಬಾದು ಗೋಲಿ ಚಲಾಯಿಸುವುದು, ಉಗುರು ಸಂದಿಗೆ ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚುವುದು ಈ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾದ ಇವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೋದ ಜನ್ಮದ ಚಾಳಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ‘ಲೋ ಮಾರ, ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೋ’ ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೂಗಿದೆ.

ಈ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು, ನೋಡಿ, “ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮೀ, ಹೋದ ಸಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಚಪ್ಪಿ ಹಾಳಾಡ್ತಲ್ಲ ಕಿವಿ, ಅದ್ಯೇ ಮಾರ ಚಪ್ಪಿ ಅದ್ದಿಬದ್ದಿ ಇಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಆಮೇಲಿಂದ ಕಿವಿ ಚಪ್ಪಿ ಕದಿಯೋದು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟದಾನೆ ನೋಡಿ” ಎಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಕಿವಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಕದಿಯುವುದನ್ನು ಈಚೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ಅವು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವಾಗುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ತಾವಾಗೇ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಎಂದೇ ಈಗ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳ್ಳತನ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಮಾರ ಅದನ್ನು ತಾನು ಚಪ್ಪಲಿ ಅದಲುಬದಲು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ!

ಮಾರ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ “ನಿನಗೇನು ತಲೆ ಸರಿ ಇಲ್ವೇನೋ? ಅದ್ಯಾಕೆ ಚಪ್ಪಿ ಅದರಲು ಬದಲು ಮಾಡಿಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀಯ. ಅವನು ಈಗಲೇ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ನೀನು ಬೇರೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ದುರ್ವಿದ್ಯೆ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತಿದ್ದೀಯ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಒಂದು ಚಪ್ಪಿ ಆಚೇಚೆ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಆಕಾಶ ಬಿದ್ದು ಹೋದ ಹಾಗೆ ರೇಗ್ತೀರ ಅಯ್ಯ. ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಕಿವಿ ಕಾಡಿಗೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಾಳಾಡ್ತ ಇದ್ದನಲ್ಲ! ಅದು ತಪ್ಪಿಸಿದನಲ್ಲ, ಅದು ಹೇಳಿ!”

“ಹೋಗೋ ಹೋಗೋ. ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ನಿನಗೆ ಚಪ್ಪಿ ಅದಲುಬದಲು ಮಾಡಿಟ್ಟಿ, ನಾಯಿ ಮುಟ್ಟೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ.”

“ಯಾರು ಯಾಕೆ ಹೇಳಬೇಕು? ನಿಮಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣೊಲ್ಲವ? ಹಂಗಿಡೋಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಚಪ್ಪಿ ಒಂದಾದ್ರೂ ಹೋಗಿದೆಯ?”

ಚಪ್ಪಲಿ ಅದಲು ಬದಲಿಗೂ ಕಿವಿ ಕದಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಮುದುಕನ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಮಿದುಳು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು,

“ಮಾರ, ಕದಿಯೋದಕ್ಕೆ ನಾಯಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಹೇಗಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಏನೋ? ಆಚೇಚೆ ಇದ್ರೂ,

ಒಂದೆ, ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿ ಇದ್ದೂ, ಒಂದೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾಯಿಗೆ ಬಲಗಾಲು ಚಪ್ಪಲಿ ಯಾವುದು, ಎಡಗಾಲು ಚಪ್ಪಲಿ ಯಾವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ? ಸುಂಸುಮ್ಮನೆ ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡೋದಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ” ಎಂದು ರೇಗಿದಂತೆ ನಟಿಸಿದೆ.

“ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗತ್ತೆ. ಚಪ್ಪಲಿ ಅದಲಿ ಬದಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ದೆಯ್ಯದ ಮೆಟ್ಟು ಅಂತ ತಿಳೊಂಡು ಅದನ್ನ ಮುಟ್ಟೋದಕ್ಕೆ ಹೆದರವೆ, ದೆಯ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಹ್ಯಾಗಿರುತ್ತವೆ ಹೇಳಿ? ಎಡಗಾಲು ಬಲಗಾಲು ಅದಲಿಬದಲಿ ಇರೋಲ್ಲವ?” ಎಂದು ತನ್ನ ತಂತ್ರದ ಹಿಂದಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ.

ಕಿವಿ ಈಗ ಕಳ್ಳತನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ದ ಪ್ರಮಾಣದ ಎದುರು ನಾನು ವಾದ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವುದು ಅಪಾಯಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅದಲು ಬದಲು ಇಟ್ಟಿರುವ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, “ಓಹೋ ದೆವ್ವ ಇಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದೆ” ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಕಿವಿ ಹಿಂಜರಿಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಯೋಚಿಸಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯರ ಎಡಗಾಲು ಬಲಗಾಲುಗಳ ರಚನೆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಲುಗಳು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರನಿಗೆ ಇರುವಂತೆಯೇ ದೆವ್ವಗಳಿರುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮಾರನೊಂದಿಗೆ ವಾದಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಅವನಿಗೆ ‘ಎಚಾರವಾದ’ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಯೋಚನೆ, ತರ್ಕ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಹೃದಯ ಮಿಡಿತ, ರಕ್ತದ ಚಲನೆ ಇವುಗಳೊಳಗೆಲ್ಲ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿರುವ ಅವನ ನಂಬುಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಹೇಗೋ ಇವರೊಡನೆ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಕಲಿಯುವುದು ಕ್ಷೇಮ ಎನ್ನಿಸಿತು.

ಕಿವಿ ತನ್ನ ತುಂಟಾಟವನ್ನು ಆಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರ ಮಾರನನ್ನು ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿ ಎಂದು ತಿಳಿದ.

2

ಮಾರ ನಮ್ಮೂರಿನ ಪರಿಜನ ಕೇರಿಯವನು. ನಮ್ಮ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕಾವಲಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಳು ಅವನಿಗೆ ದೂರದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಮಗಳಾಗಬೇಕಾದವಳು ಯಾವುದೋ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬರಲು ರಜ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾವಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಕೇಲಿ ಜಿಟ್ಟು ತೋಟದ ಲೈನಿಗೆ ಬಂದ.

ಮಾರ ಕೆಲಸ ಕೇಳಿ ಬಂದಾಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದ ಇವನಿಗೆ ಗದ್ದೆ ತೋಟದ ಕಾವಲು ಕಾಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ, ಕಾಡಿನಿಂದ ಹಂದಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಳ್ಳರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸೌದೆ, ಬಾಳೆಗೊನೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿ,

ಹಲಸಿನಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪುಡಿ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾವಲು ಕಾಯಲು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಅನುಮಾನದಿಂದಲೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂಜರಿಯದೆ, “ನೀವೇನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಏಳು ಹೆಡೆ ನಾಗರವಾಪು ಕೊಪ್ಪಗೆ ಕಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಏಳು ಹೆಡೆ ನಾಗರವಾಪು ಹೇಗೆ ಕಾಯುತ್ತೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಅವನ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೊಂಚವೂ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಕಾವಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವವರೇ ಇಂಥವರು. ದೃಢಕಾಯರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ದೊರೆಯುವ ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ಗದ್ದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಾರ ಎಷ್ಟೇ ಮುದುಕನಿರಲಿ ಕಾವಲಿಗೆ ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾದರೆ ಸಾಕು ಕಳ್ಳತನ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾವಲು ಕಾಯಲು ಹೇಳಿದೆ.

ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಎತ್ತರದ ಪ್ರಶಸ್ತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪು ತಂದು ಗುಡಿಸಲು ರಚಿಸಿದ. ನಾನು ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನವೂ ಅವನು ತೋಟ ತಿರುಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಆಗಲಿ, ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋರು ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಸುಮ್ಮನಾದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಮಾರನ ಕೆಲಸದ ವೈಖರಿ ನೋಡಲು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಗದ್ದೆ ಕಡೆ ಹೋದೆ. ಮಾರ ಅವನ ಗುಡಿಸಲಿನ ಒಳಗೆ ಸೊಪ್ಪು ತರಗೆಲೆಗಳ ಹಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತೇ ಈ ತರ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಗದ್ದೆ ಕಾವಲು ಕಾಯಬಹುದೆಂದು ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು.

“ಮಾರ, ಇದೇನಾ ನೀನು ಕಾವಲು ಕಾಯೋದು? ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತೇ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ?” ಎಂದೆ.

“ರಾಶ್ರಿ ಒಂದು ಚಣ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಲ್ಲಯ್ಯ. ಹಂಗಾಗಿ ಇವತ್ತು ಯಾಕೋ ಇಲ್ಲಿ ಕೂರಿದ್ದೆ ಹಂಗೇ ಕಣ್ಣು ಎಳಿತು. ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲಾರೂ ಈ ಜಾಗ ಸುಡುಗಾಡು ಆಗಿತ್ತೋ ಏನೋ! ಇಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರೆ ಏಳಕ್ಕೇ ಮನಸ್ಸು ಬರೋಲ್ಲ” ಎಂದು ನಗುತ್ತ ತನ್ನ ನಿದ್ರೆಗೆ ಈ ಸ್ಥಳ ಮಹಿಮೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ.

“ನೋಡು, ಕೆಲಸ ಅಂದ ಮೇಲೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನೀನು ಕಾವಲು ಕಾಯೋದು ಎಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿಪಾಡಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಇರುತ್ತೆ. ನೀನು ಮಲಗಿ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆದರೆ ಏನು ಕಾವಲು ಕಾದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು?” ಎಂದೆ.

“ಕಾವಲು ಕಾಯೋರು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬಾರದು ಅಯ್ಯ. ನಾವು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಓಹೋ ಇಂತಾ ಕಡೇಲೆ ಇದಾನೆ ಇವನು ಅಂತ ತಿಳುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಪಹರೆ ಕಾಯ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಏನೋ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ನಿಂತರೆ ಸಾಕು. ಇವನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಾವಲು ಕಾಯಲಿ

ಎಂದು ನಾನು ಗದ್ದೆ ಆಚೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತೋಟದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೆ. ಆ ತೋಟದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೇ ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲುದಾರಿ. ಆ ದಾರಿಗೂ ತೋಟಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಬೇಲಿಗೇ ಒಂದು ಚೌಡಿ ಮರ. ಯಾವಾಗಲೋ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹರಿಜನರು ತಮಟೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮಟೆ ಕಾಯಿಸಲು ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ತೋಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾದರೂ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟಾರೆಂದು ಹೆದರಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಲು ಜನ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಚೌಡಿ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಆವತ್ತು ತೋಟದ ಬೇಲಿ ಹತ್ತಿರ ಚೌಡಿ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿದ ಚೌಡಿ ಕಲ್ಲೂ, ಅದರ ಎದುರು ಕುಂಕುಮ ಲೇಪಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಐದು ಪೈಸೆ, ಹತ್ತು ಪೈಸೆ ನಾಣ್ಯಗಳೂ ಕಂಡವು. ಹರಿಜನರು ಅದಕ್ಕೆ ಹರಕೆ ಹೊರುವುದೂ, ಕೋಳಿ ಕುಯ್ಯುವುದೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೆ. ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅರ್ಚಕನೂ ಇಲ್ಲದ ಚೌಡಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಏಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ? ಅದನ್ನು ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾರನ ಕರಾಮತ್ತು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾರ ಇದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕಮಾರ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾರನ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟಿದ್ದರೂ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಚಿಕ್ಕಮಾರ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನೂ, ಹರಿಜನರ ರುದ್ರನೂ ಒಂದು ದಿನ ಮಾರ ಎಲ್ಲಿ? ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಏನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಮಾರ ಚೌಡಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದರು.

ಮಾರ ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ, “ಸಾವ್ಕಾರರು ನನ್ನ ನಂಬಿ ಕಾವಲು ಕೆಲ್ಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಯಾವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಹುಷಾರು. ಚೌಡಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಸೌದೆ, ಹಲಸಿನಕಾಯಿ ಕದಿಯೋಕೆ ಬಂದು ಏನಾದ್ರೂ ತೊಂದ್ರೆ ಆದ್ರೆ ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ದೂರಬೇಡಿ” ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದನಂತೆ.

ಮಾರನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದರೆ, “ನಂಗೆ ಸಾವ್ಕಾರರು ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಕಾವಲು ಕಾಯು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ?” ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದ.

ಮಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ಚೌಡಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೋತೀನಿ ಎಂದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಷ್ಟೊಂದು ದಿಗಿಲು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ತಂತ್ರ ಎಲ್ಲ ತೋಟಗಳಲ್ಲೂ ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣ ಆಗಿ, ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕಳ್ಳರು ಅದಕ್ಕೆ ದಿಗಿಲು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಬಳಿದು ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಗಾಬರಿ ಉಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಮಾರ ಚೌಡಿ ಮುಂದೆ ಹಣ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ತಂದಿತ್ತು. ಚೌಡಿಯ ಮುಂದೆ ಹಣ ಇಟ್ಟು ಮಾರ ಆವರಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಅತ್ಯಂತ ಜಟಿಲ ಮನಃಪ್ರೇರಣೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

“ಅಲ್ಪಯ್ಯ, ಇವನು ಚೌಡಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಮಗೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಅದರ ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು ಎಲ್ಲ ಕದ್ದೋರಿಗೆ ತಾನೆ. ನಾವ್ಯಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ತೋಟದಾಗೆ ಕದಿಯೋಣ ಹೇಳಿ. ಈ ಮುದ್ದು ದುಡ್ಡು ನಿವಾಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು ತಪ್ಪು. ಇವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೇರಿಯೋರನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಈತರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದ ರುದ್ರ.

“ನಾನು ದುಡ್ಡಾರು ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರನಾರೂ ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಅದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಇಸ್ವಾಸ. ನೀ ಯಾವನೋ ಹೇಳಕ್ಕೆ” ಎಂದು ಮಾರ ಗಟ್ಟಿದನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಏ ಮುದ್ದಾ, ನೀಯೇನು ತಮಾಸಿಗಿ ಮಾಡ್ತಿದೀಯಾ? ಮಕ್ಕೂಮರಿ ಓಡಾಡೋ ಜಾಗ. ದನಾ ಕಾಯೊ ಹುಡುಗರು. ಸ್ಕೂಲು ಹುಡುಗರು ಅಲ್ಲೇ ತಿರುಗುವೆ. ಬೀಡಿಗೆ, ಬೆಂಕಿಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಂತ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ! ಯಾರ ಮನೆ ಹಾಳಾದಬೇಕಂತ ಮಾಡಿದೀಯ. ಮೊದ್ಲು ತೆಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡು” ಚಿಕ್ಕಮಾರ ಬಯ್ಯ.

“ನೋಡಿ ಅಯ್ಯ, ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಾಗದ ಹಾಗೆ ಆಪ್ರೇಸನ್ ಮಾಡ್ತಿದಾರೆ. ಆ ಜಾಗದಾಗೆ ಡುಡ್ಡು ಇಟ್ಟು ಇವನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕೂಮರಿ ಸಾಯ್ತಿ ನಿರ್ವಂಸ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದ್ಯಾವ ಸೂಳೇಮಗ ಕಳ್ಳನಾ ಮಾಡಿದನೋ ಅವನಿಗೆ ಏನಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಸಾರಾಸಗಟು ಇಡೀ ಕೇರಿಯೋರಿಗೆ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೆಂಗೆ?” ಎನ್ನುತ್ತ ರುದ್ರ ಗೋಗರೆಯುವವನಂತೆ ಕೂಗಿದ.

“ನೀನ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡು ತೆಕ್ಕೋಬಾರ್ಹೋ ಮಾರ?” ಎಂದು ಮಾರನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ಶಿವಶಿವ! ಏನು ಹೇಳ್ತೀರಯ್ಯ? ಚೌಡಿಗೆ ತಗಾ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆ ವಾಪಸ್ ತಗೊಳ್ಳೋದು ಉಂಟೇನ್ರಯ್ಯ? ದಿನ ಬೆಳಗಾದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಹೊರೋದು, ಇಲ್ಲಿ ಹಲಸಿನಕಾಯಿ ಕೆಡಗೋದು, ಏಲಕ್ಕಿ ಕದಿಯೋದು. ನಾನು ಮುಪ್ಪಿನ ನಾಯಕ. ಎಲ್ಲಂತ ನೋಡಲಿ ಹೇಳಿ! ಅದಕ್ಕೇ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಸಂಬಳದಾಗೆ ಇಷ್ಟು ಅಂತ ಚೌಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ ಜೇಬಿನಾಗಿದ್ದ ಚಿಲ್ರೆ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಂದೆ. ಈಗ ಕದೀಲಿ ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಮಾರ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿಗಿಲಿಕ್ಕಿಸಿದ.

“ಸರೀನೋ, ನೀನು ಚೌಡಿಗೆ ಹಿಂಗೇ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಸಂಬಳದಾಗೆ ಪಾಲು ಕೊಡ್ತಾ ಹೋದರೆ ಸುಮಾರು ದುಡ್ಡಾಗ್ರದಲ್ಲ ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಕತೆ ಏನು?” ಎಂದು ಮಾರನ್ನ ಕೇಳಿದ.

“ಅದಕ್ಕೇನೂ ಮಾಡಂಗೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀರಲ್ಲ ಆವಾಗ ಹೇಳಿ. ಆ ಕಾಣಿಕೆ ತೆಕ್ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಚಾಮುಂಡಮ್ಮ ಇದಾಳಲ್ಲ, ಅವಳು ಈ ಚೌಡಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಜಮಾನ್ರಿ. ತಗೊಂಡೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದ.

ಅಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಚಕನಿಗೆ ತಿನ್ನೋದಕ್ಕೆ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಇವನ ಚಿಲ್ರೆ ಹಣ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡಲಿ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಹೀಗೆಳೆದರೆ ಮಾರನ ತಂತ್ರವೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಕಳ್ಳತನ ಆರಂಭ ಆಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಮಾರ ಚೌಡಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಣ ತೆಗೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಸಾಹುಕಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ

ಹಾಗೆಯೇ ತಾನೂ ಚೌಡಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದೂ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದಂತೆ ಚಿಕ್ಕಮಾರನಿಗೂ, ರುದ್ರನಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಿಂತೆಗೀಡು ಮಾಡಿದ.

ನಾನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಕಾಣಿಕೆ ಹಣ ತಗೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಂಶದ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕದ ಹಾಗೆ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

ರುದ್ರನೂ, ಚಿಕ್ಕಮಾರನೂ ಅತ್ತ ಹೋದಮೇಲೆ, “ಈ ಕಳ್ಳ ಸೂಳೇಮಕ್ಕು. ಇವ್ರಿಬ್ರೇ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳರು. ಅದೇನು ಕಡೀಶಾನೆ ಆ ಮುದ್ದ ಅಂತಿದ್ದಂತೆ. ಈಗ ದುಡ್ಡು ಮುಟ್ಟಿದ ಯಾರಿಗೋ ಏನೋ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದಿದಾರೆ. ಇವ್ರಿಬ್ರಾ, ಕದೀತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದೀನಿ. ನಮ್ಮ ಕೇರೀಲಿ ರುದ್ರನಿಗೆ ಕಳ್ಳರುದ್ರ ಅಂತಾನೆ ಕರಿಯೋದು” ಎಂದು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾರ ಬಯ್ಯ.

ನನ್ನ ಗದ್ದೆ ಪಕ್ಕದ ಚೌಡಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಮಾರ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಳ್ಳರು ಯಾರೂ ಹೆದರಿ ಹಿಂದೆಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರ ಬಂದು ಚೌಡಿಯ ಎದುರು ಹಣ ಇಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಮಾಟ ಏನೆಂದು ಇವತ್ತಿಗೂ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಮಾರ ಕಾವಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳತನ ನಿಲ್ಲುವುದಿರಲಿ, ಇವನ ಕಾಣಿಕೆ ಪಣ ಹಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಗಾಬರಿ ಬಿದ್ದ ಹರಿಜನರು ಆ ದಾರಿಯನ್ನೇ ವಜಿಸಿ ಗದ್ದೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಾಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರೆಲ್ಲ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಾದರೂ ದುಡ್ಡಿನ ಪ್ರಲೋಭನೆ ಮತ್ತು ಚೌಡಿಯ ಭೀತಿಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮಾನಸಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತೇ ಅಲ್ಲಿ ಮರದ ಮೇಲೆ ರಣ ಕುಳಿತು ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವರ್ತಮಾನ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ತ ಸುಳಿಯುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರೆಮನೆ ಮನ್ನಾ ಜಂಗ್ಲಿಯಿಂದ ಕಾಡುಹಂದಿಗಳು ನಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬರತೊಡಗಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಗದ್ದೆ ಬದುವಿನ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹಂದಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗದ್ದೆಗೆ ಇಳಿದು ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಾಕಿದ್ದು ಐ.ಆರ್.8 ಭತ್ತ. ಅದು ನೆಲದಿಂದ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ಎರಡು ಅಡಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುವ ಭತ್ತವಾದ್ದರಿಂದ ಬಯಲಿನಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳಿಗಿಂತ ರತ್ನಚೂಡಿ, ಕಿರುವಾಣ ಮುಂತಾದ ಊರವರ ಎತ್ತರ ಬೆಳೆಯುವ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳೇ ಹಂದಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಅವರ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೇ ಲೂಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಾನು ಬೇಕೆಂದೇ ಮಾರ ಇದಕ್ಕೇನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು “ಏನು ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತೀ ಮಾರ? ಈ ರೀತಿ ಹಂದಿ ತಿರುಗಾಡಿದ್ದಾವಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ! ತಿರುಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದರೆ ತಾನೆ ನಮಗೆ ನಷ್ಟ.”

“ಇಷ್ಟೊಂದು ಓಡಾಡಿದ್ದಾವೆ, ಅದ್ಯಾಕೆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿಲ್ಲ?”

“ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿನ್ನವೆ? ಅವಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಕಳೆಯೋದಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಲ್ಲ!”

“ಏನ್ನಾಡಿದೀ ಅವಕ್ಕೆ?”

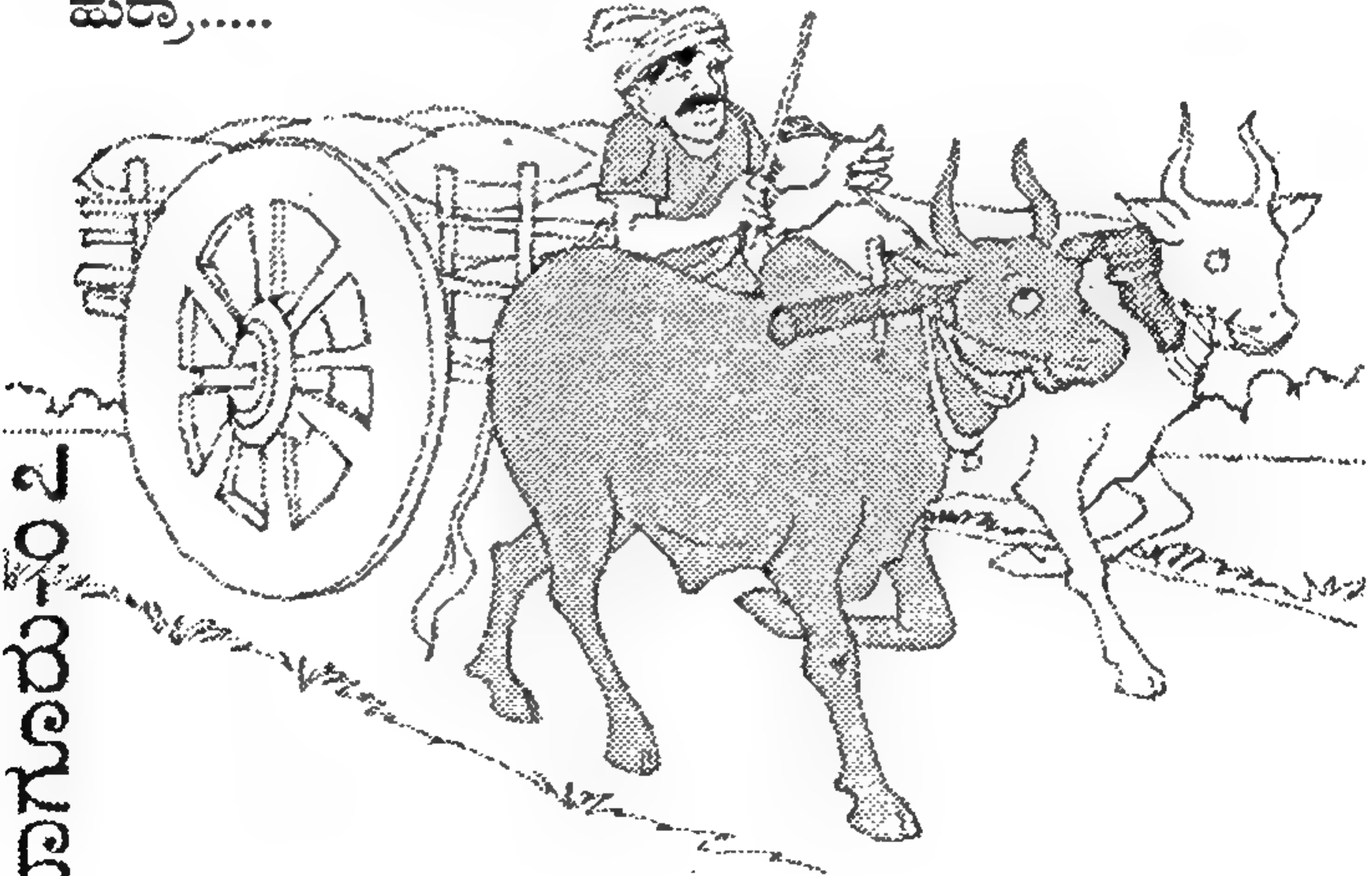
“ಅದ್ರ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗ. ಚೌಡಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಒಳಗೆ ಬಿಡ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಆಚೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೇ!”

ಮಾರನ ಹತ್ತಿರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಬದಲು ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು.

ತೋಟದ ಕಾವಲು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ಘಾಟಿ ಮುದುಕ ಚೌಡಿಗೆ ಸಬ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಗದ್ದೆ ಬದಿಯ ಮುರುಕಲು ಜೋಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನು ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಸಂಬಳ ತಗೊಂಡ ಹಂಗಿಗೆ ಚೌಡಿ ಕೋಳಗಳನ್ನೂ, ಬೀಗಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಕಾಯಬೇಕಾಯ್ತು.

ನಡಿರಲಾ ಪ್ಯಾಟಿಗೆ ಹೋಗೋಮ
ಈ ಹಳ್ಳಿನಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ
ಸಾಲಾ ಮಾಡಿ ಸಾಯೋದೆಯ....
ಪ್ಯಾಟಿಗಾದ್ರೆ... ಆ ಈ ಪಕ್ಕದ ಕಛೇರಿ
ಮುಂದೆ... ಇದ್ರೂ.... ನಡಿತದೆ...
ಹುರ್ರಾ.....

ಬಾಗುರು-೦೨

ಅಲ್ ಖೈದಾ ಪ್ರಕರಣ

- ವತ್ಸನ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆಗಾಳಿ ಬಂತು ನೋಡಿ, ಆ ಸಂಜೆ ಶರಲೇಖ ಮತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಹೊರಗೆ ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಪವರ್ ಫೋಗುವುದೋ ಎಂದು ನಾನು ಆತಂಕಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮೂರುದಿನಗಳಿಂದ ಕ್ಯಾಂಡಲ್‌ಗಳನ್ನ ತರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಯಾಕೋ ಹಾಳಾದ್ದು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸದ್ಯ ಇವತ್ತೊಂದು ಸಂಜೆ ಪವರ್ ಹೋಗದಿರಲಪ್ಪಾ ನಾಳೆ ಖಂಡಿತಾ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ತಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆದೇವರನ್ನ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆದೇವರು ಬಹಳ ಸತ್ಯ ನೋಡಿ. ತಕ್ಷಣ ಪವರ್ ಹೋಯಿತು. ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಗಾಢಾಂಧಕಾರ. ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲೇ ಇಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಶರಲೇಖ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಉಗುರು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನೇಲ್ ಕಟರ್ ಬಳಸಬಾರದೇ. ಹಾಗೆ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿದು ಉಗುರು ತೆಗೆಯೋದು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ' ಎಂದ. ನನಗೋ ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ. 'ಅಲ್ಲಾ ಶರಲೇಖ, ಈ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲೂ ನಿನಗೆ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು? ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ಕಣ್ಣುಗಳೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ನಿನಗೆ?' ಅಂತ ಸಹಜ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

'ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ಕಣ್ಣುಗಳಿರದಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಕರ್ಮ್ ರಮೇಶ್ ಕೊಟ್ಟ ನೈಟ್ ವಿಷನ್ ಗ್ಲಾಸ್ಸ್ ಇಲ್ಲಿದೆ. ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಇನ್ಫಾರೆಡ್ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕತ್ತಲಲ್ಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣ್ತೀಯ.' ಅಂತ ಶರಲೇಖ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಟ್ರಿನ್‌ಗುಟ್ಟಿತು. ನಾನು ರಿಸೀವರ್ ತೆಗೆದೆ. ಆ ಬದಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ದನಿ. ವಯಸ್ಸಾದವರ. ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾಪ ಹೆಂಗಸು ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದರು.

'ಶರಲೇಖ ಅವರ ಮನೆನಾ?'

'ಹೌದು ತಾಯಿ, ಇದು ಅವರ ಮಿತ್ರ ವತ್ಸನ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರೋದು. ಏನಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು?'

'ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಏನು ಹೇಳ್ಕೆ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಲೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳೋ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬರೋಣವೆಂದರೆ ನಾನಿರೋದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ. ಹೊರಗೆ ಮಳೆ ಬೇರೇ. ಏನೂ ತೋಚ್ತಾ ಇಲ್ಲ.' ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ಮಹಿಳೆ ಅಳುಕ್ಕೇ ಕುರು ಮಾಡಿದರು.

'ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ಇರೀಮ್ಮ. ಶರಲೇಖನಿಗೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ.' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ ಶರಲೇಖನಿಗೆ ರಿಸೀವರ್ ಕೊಟ್ಟೆ.

ಶರಲೇಖ ಮಿತಭಾಷಿ. 'ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ರಸ್ಸು?' ಅಂದ.

ಆಮೇಲೆ 'ಅರ್ಥ ಗಂಟೇಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿರ್ಟೀವಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಫೋನ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಛತ್ರಿಗಳನ್ನ ಹಿಡಿದು ಫ್ಲಾಟಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಒಂದು ಆಟೋ ಹಿಡಿದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಕಡೆ ಹೊರಟೆವು.

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರ ಮನೆ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಊರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪವರ್ ಬಂದಿತ್ತು (ನಂಜುಂದೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆ). ಮಳೆಯೂ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತನಂತರ, ಶರಲೇಖ,

'ಯಾವ ವಿವರವನ್ನೂ ಬಿಡದೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳೇಮ್ಮ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಶುರುಮಾಡಿದರು.

'ನೋಡಿ ನಮ್ಮಜಮಾನರ ಹೆಸರು ಸದಾಶಿವಣ್ಣ. ರಿಟೈರು. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ. ಏನೋ ರಾಮಾಕೃಷ್ಣ ಅಂತ ಕಾಲ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದಿ. ನೆನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು 'ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ ಕಣೇ. ಯಾವುದೋ ಸೈಟಿನ ವಿಷಯ. ಮಗು ಕೇಳಿತ್ತು. ನಾಳೇನೇ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀನಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟು. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಕೆಳಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ರು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ'.

'ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ?' ಶರಲೇಖನ ಹರಿತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

'ಸುಮಾರು ಏಳು ಘಂಟೆ ಇರಬಹುದು. ಧ್ವನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆತ್ತಗಿತ್ತು. ಲಕ್ಷ್ಮಾ (ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೇ ಕರೆಯೋದು) ಅಚಾತುರ್ಯ ಆಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನ ಅಲ್‌ಖೈದಾದೋರು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಕಣೇ' ಅಂತ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದರು.

ನನಗೋ ಗಾಬರಿ. 'ಯಾಕ್ರೀ ಏನಾಯ್ತು?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

'ಹೇಳ್ತೀನಿ ಗಮನ ಇಟ್ಟುಕೇಳಿಸ್ಕೋ. ನಿನ್ನೆ ಮೈಸೂರು ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಕಾಲಕಳೆಯುಕ್ಕೇ ಅಂತ ಹೊಸಾ ಕನ್ನಡಾ ನಾವೆಲ್ ಒಂದನ್ನ ಓದುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಲೆ. ಬ್ಯಾನ್ ಆಗುತ್ತೆ ಬೇಗ ಓದ್ಬಿಡಿ ಅಂತ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ರು. ನಾನು ಆ ಪುಸ್ತಕ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದಿದ್ದನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಗಡ್ಡಧಾರಿಗಳು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟು. ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಶನ್ ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ತಕ್ಷಣ' ನಾವು ಅಲ್‌ಖೈದಾದೋರು. ಸುಮ್ಮೆ ಗಲಾಟೆಮಾಡ್ಲೇ ನಮ್ಮೊತೆ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ರೂಮಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಸೆರೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲಿಟ್ಟರೋ ಸಂಗತಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳೀಬಾರ್ದು. ಪೊಲೀಸ್‌ಫೋರಿಗೇನಾದರೂ ತಿಳೀತೋ, ನಿನ್ನ ಶಿರಚ್ಛೇದನ ಮಾಡಿ ಆ ಸಿ.ಡಿ. ನ ಉದಯ ಟಿವಿ ಛಾನಲ್ ಗೆ ಕಳಿಸ್ತೇವೆ ಹುಷಾರ್ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮನೆಯೋರ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾಲ್ ಮಾಡು ಅವರೂ ಸಹಾ ಇದನ್ನ ಯಾರಿಗೂ ಉಸಿರು ಬಿಡಬಾರ್ದು ಅಂತಾನೂ...ಅನ್ನೋಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲೈನ್ ಕಟ್ಪಾಯಿತು.'

ಶರಲೇಖ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ನನಗೋ ಒಳೊಳಗೇ ಹೆದರಿಕೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ತಲೆಹಾಕಬೇಕು. (ಶಿರಚ್ಛೇದನ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ)

ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕುಖ್ಯಾತ ಮರಿಯಾಟ್ಟಿ ಗ್ಯಾಂಗನ್ನೇ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದ ಶರಲೇಖ ಈ ಅಲ್‌ಖೈದಾ ಪ್ರಸ್ತಾಪದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ.

‘ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಕೋಣೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೇ ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ತೆರಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತಲಾಶ್ ಮಾಡಿದ. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿ ಯಾವ್ಯೋವುದೋ ಪೈಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಲು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯೇ ಹಿಡಿಯಿತು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೋ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿದ. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಸಿ, ‘ಆತಂಕ ಪಡಬೇಡಿ ಮಾಲಕ್ಷ್ಮಕ್ಕ, ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮೊದಲ ಬಸ್ಸಿಗೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ’ ಅಂತ ಶರಲೇಖ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದ ನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬನಶಂಕರಿ ಕಡೆ ಹೊರಟೆವು.

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಏಳುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಶರಲೇಖ ಮೈಸೂರಿಗೆ ತೆರಳಿದ್ದ. ನನಗೋ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ತಳಮಳ. ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪಾದರೆ ಒಂದು ರೀತಿ. ಆದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅಲ್‌ಖೈದಾ! ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ಆದಮೇಲೆ ಏನೂ ತೋಚದೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶರಲೇಖನಿಂದ ಫೋನ್ ಕಾಲ್. ‘ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಲಕ್ಷ್ಮಕ್ಕನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರು . ಅಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸ್ತೇನೆ’ ಅಂದ.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಏಳೂವರೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರ ಮನೆ ಸೇರಿದೆ. ಪಾಪ, ಮುದುಕಿ ಬಹಳ ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಕರೆಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿತು. ನಾನೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ಶರಲೇಖ ಮತ್ತು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಗೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಬೇರೆ. ಇವರೇ ಸದಾಶಿವಣ್ಣ ಅಂತ ನಾನು ಊಹಿಸಿದೆ. (ಶರಲೇಖನೊಂದಿಗೆ ಓಡಾಡಿ ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಗಂಧ ಬಂದಿದೆ.)

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರ ಮುಖ ಸಂತಸದಿಂದ ಅರಳಿತು. ಶರಲೇಖ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ‘ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೋರಾಡಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆನಮ್ಮ. ನಿಮ್ಮಜಮಾನರೂ ಧೀರ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇಬ್ಬರನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿ ರೆಸ್ಪ್ ತಗೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗತ್ತೆ’ ಎಂದ. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ‘ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್. ನನ್ನ ಗಂಡನ್ನ ಬದುಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಭಾವನೆ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

‘ಬರೀ ಹೋಟೆಲೂಟ ಮಾಡಿ ಬೇಜಾರಾಗಿದೆ ತಾಯಿ, ನಾಳೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನುಚ್ಚಿನುಂಡೆ, ಬೂದುಗುಂಬಳಕಾಯಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಳಿ ಮಾಡಿ ಆಂಬೊಡೆ ಕರಿದುಬಿಡಿ ಸಾಕು. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಭಾವನೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆಟೋ ಹತ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ನನಗಂತೂ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನದ ತಲೆಬುಡ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿದೆ.

ತರಲೇಖಿ 'ಆಟೋರಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತು ಕೇಳಿಸುಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಎವರೆಸ್ಟೇನೆ' ಅಂದ. ಮನೆ ಸೇರಿದನಂತರ ಅವನಿಗೊಂದು ಟ್ರಾಪಿಕಾನಾ ಕೊಟ್ಟು ನಾನೊಂದು ಪೆಗ್ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ತರಲೇಖಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

'ವತ್ಸನ, ನಿನ್ನೆ ಆ ವೃದ್ಧಿಯ ಆತಂಕ ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಮರುಕವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಸದಾಶಿವಣ್ಣ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಮೋಸ ಇದೆ ಅಂತ ಗುಮಾನಿ ಬಂತು. ಉಪ್ಪು ತಿಂದ ಯಾವ ಅಲ್ಪವೈದಾದೋನು ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಮುದುಕಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತಲಾಷ್ ಮಾಡಿದೆ. ಅವನ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೈ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಕುದುರೆ ರೇಸ್‌ಗಳ ಮಾಹಿತಿ, ಗೆಲ್ಲಬಹುದಾದ ಕುದುರೆಗಳ ಜಾತಕ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಣಿಯಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು ಪ್ರಾಣ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮೈಸೂರಿ ಡಾರ್ಬಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ರೇಸ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವಣ್ಣ ಇಳಕೊಂಡಿದಾರೆಯೇ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಇದಾರೆ, ನಾಳೆವರೆಗೂ ರೂಮ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿದಾರೆ ಅಂತ ತಿಳಿತು. ಆಗಲೇ ನಾನು ಮಾಲಕತ್ವನವರಿಗೆ ಆರ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಅವರ ರೂಮಿನ ಪತ್ತಿರ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂತಿರುಗಿತು. ಪೆಚ್ಚುಮುಖ ನೋಡಿದರೇ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಸದಾಶಿವಣ್ಣ ತನ್ನ ಗೋಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಮೇಲೆ ನೋಡುಕ್ಕೆ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಮುದುಕಿ ಘಟವಾಣಿಯಂತೆ. ಗಂಡ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಸುತ್ತಳತೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಅವನದ್ದೇ ಆದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಬಿಡುಲ್ಲವಂತೆ. ಇವನಿಗೋ ಪೂರ್ವಾರ್ತ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೇಸಿನ ಹುಚ್ಚು. ಮೈಸೂರು ಡಾರ್ಬಿ ಅಂತ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಾಗ ಇವನಿಗೆ ಪೂರ್ವಾರ್ತ್ರಮದ ಮೋಜಿನ ದಿನಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತಂತೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಮುದುಕಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಈ ಆಟ ಹೂಡಿದನಂತೆ. ನಾನು ಕನ್‌ಫರ್ಮ್‌ಡ್ ಬ್ಯಾಟಿಲರ್ ಆದರೂ ಈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಅವನ ಸಬೂಬಿಗೆ ತಕ್ಕ ಆಟ ಆಡಿದೆ. ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆಯೇ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ ತರಲೇಖಿ.

'ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಪವೈದಾ ಅಂತಹ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಕತೆ ಯಾಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಅವನು? ಬೇರೇ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ?'

'ನನಗೂ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. ಅವನನ್ನ ಕೇಳಿದೆ. ಅವನು 'ಸಾರ್, ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಆ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದ್ದು ನಿಜ. ಪೂರ್ತಿ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಪವೈದಾದೋರು ಇದನ್ನ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ತಾರೆಯೇ ಅಂತ ಸಂಶಯ ಬಂತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ

ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಗೆಲೆಯರ ಜೊತೆ ಒಂದೆರಡು ಪೆಗ್ ಏರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅರೆ ಇದೇ ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಸಬೂಬಾಗಬಾರದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಮುಂದುವರೆದು ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಾ ಈ ಮೂಲಕ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ಒಂದು ಹುಚ್ಚು ಆವೇಶ ಬೇರೆ. ಕುಡಿದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ ನಾರ್. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ. ನಿಜ ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಮೂರು ದಿನ ಮಾತಾಡಿಸೋಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಬಿ.ಪಿ. ಮಾತ್ರ ಸುಂಗೋದನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡ್ತಾಳೆ, ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ' ಅಂತಲ್ಲಾ ಗೋಗರೆದುಕೊಂಡ.

'ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನುಚ್ಚಿನ ಉಂಡೆ ವಗೈರೆ ಯಾಕೆ ಕೇಳಿದೆ?'

ಅವನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಕೆಯ ಅವಗುಣಗಳನ್ನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನೋಡಿ, 'ಮಾಲಕ್ಕನವರಿಗೆ ಒಂದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವೇ ಇಲ್ಲವೇ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವನು 'ಇದೆ. ಆಕೆ ದಿವಿನಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನುಚ್ಚಿನ ಉಂಡೆ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹಳಿ ಆಕೆಯ ಸ್ವೆಷಲ್' ಅಂದ. ನಾನು ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಅಂಬೊಡೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಅರೆ, ಘಂಟೆ ಒಂಭತ್ತಾಯಿತು. ಕೌನ್ ಬನೇಗಾ ಹಾಕು ಅಂದ ತರಲೇಖ. ನಾನು ರಿಮೋಟ್ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪವರ್ ಹೋಯಿತು.. ಪುನಃ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೂರಬೇಕಾಯಿತು. ಮ್ಯಾಚ್ ಬಾಕ್ಸ್ ತರುವುದು ಮರೆತಿದ್ದೆ.

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ. ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಚುನಾವಣಾ ಕಮೀಷನ್ನಿಗೆ- ಅತ್ತೆಯಾಗುವ (ಪ್ರೀತಿಯ ಸೋದರತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುವಿನ ಸಾಸ್) ಅದೇಕೆ ಮಾಡಿದೆ ಇದೇಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಹರಿಹಾಯುವ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ಕೋಡ್ ಆಫ್ ಕಾಂಡಕ್ಟ್ ಜಾರಿ. ಮುಂದೆ ಎರಡೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಏಳು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮತದಾನ. ಈ ಆಮೆ ವೇಗದ ಅದರಲ್ಲೂ ಕುಂಟ ಆಮೆ ವೇಗದ ಚುನಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮುಗಿದು ಇನ್ನೇನು ಮತಗಳ ಎಣಿಕೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೋರಾತರಕ್ಕೂ ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಬಹುಮತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ಥಿತಿ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಎಂದು ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಕುದುರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಥವಾ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದವನೇ ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ!

★★★

ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಣ್ಣಗೇಡು ಎನ್ನುವ ಗಾದೆ ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ದುರ್ವಾಸನೆ ಬರಬಹುದು ಆದರೆ ಬಣ್ಣಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತೆ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಯುಪಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ರಾಹುಲ್ ಗಾಂಧಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಗಾದೆಯ ನಿಜ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಕ್ಷದ ವಂದಿಮಾಗದರು ನೆಹ್ರೂ-ಗಾಂಧಿ ಕುಟುಂಬದ ಈ ಸದಸ್ಯ ಬಹಳ ಶ್ಯಾನ್ಯಾ, ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದಿರೋನು, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವನು ಇತ್ಯಾದಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಇಮೇಜ್ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯುಪಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಕೂಡಲೆ ನೋಡಿ ಹೇಗೆ ಅಸಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಯಲಾಗಿದೆ.

ಯುಪಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟಿದ್ದು ರಾಹುಲ್ ಒಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ. ಶುಭ್ರರಲ್ಲಿ ಅತಿಶುಭ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವ ವಿಪಿಸಿಂಗ್ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರ ಪರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಮನುವಾದಿಗಳನ್ನು ತುಳಿಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದ ಕಾನ್ಸೀರಾಂರ ಬಿಎಸ್‌ಪಿ ಆನೆಯನ್ನು ಮಾಯಾವತಿ ಇದೇ ಮನುವಾದಿಗಳು ಪೂಜಿಸುವ ಗಣಪತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ನಠಾರಿಯ ಘೋರ ಘಟನೆಗಳ ನಂತರವೂ ಬಿಗ್ ಬಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸ್ವರ್ಗವಿದ್ದರೆ ಅದಿರುವುದು ಮುಲ್ಯಾಂ-ಅಮರ್ ಸಿಂಗರುಗಳ ಯುಪಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದು (ಸೀಡಿಗಳ ಮೂಲಕ) ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

★★★

ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಹದಿಮೂರು ಅಶುಭ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಲೋಕಸಭೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು, ಈಗಿನ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೂ ಆಪತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಂಸದರ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ

ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೂ ಸಾವಿರ ಮೀಟರ್ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಕೂಲಿ ದರೋಡೆ ಕಿಡ್‌ನ್ಯಾಪ್ ಅಂತಹ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಆರೋಪಗಳ ಸದಸ್ಯರು. ಪ್ರತಿದಿನದ ಕಲಾಪ ಎಂದರೆ ಗೊಂದಲ, ಕಿರಿಚಾಟ, ಧರಣಿ, ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುವುದು. ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಆಕ್ರಮಣ ಹಲ್ಲೆಗಳು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮೀರಿಸಿದ್ದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ಲಂಚ ಪಡೆದ ಪ್ರಕರಣ. ಈಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಮವಾದ, ಎಂಪಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರದ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಬಳಸುವ ಜಾಲ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೇ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಎಂಪಿಗಳ ಇಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರೇ ಅಥವಾ ಜಾಲಾಕಿಗಳ ಬಲೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೀಳುವಷ್ಟು ದಡ್ಡರೆ?

★★★

ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬೇಜಾರಿನ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಇಲ್ಲ- ನೆವೆರ್ ಎ ಡಲ್ ಮೊಮೆಂಟ್. ಅತ್ತ ಉಮುಮಂ ಕಮ್ ಹಣಕಾಸು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ದೈನಂದಿನ ಧಾರಾವಾಹಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ಜಾತಿಗಿಷ್ಟು ಈ ಜಾತಿಗಿಷ್ಟು, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಈ ಮಹನೀಯರ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಎನ್ನುವ ಕೊಡುಗೆ ದಾನ. ಇದೇ ಪಕ್ಷದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ಬೆಳಗ್ಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿ ಮುಂದೆ ಪಿಕೆಟಿಂಗ್ ರಾತ್ರಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ವಾಪಸ್. ಇನ್ನೊಂದು ಮೈತ್ರಿ ಪಕ್ಷದ ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದಯರಿಂದ- ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ, ಬಿಸಿಯೂಟದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಕ್ಷಣ ಇತ್ತಂ ಕ್ಷಣ ಅತ್ತಂ!

★★★

ನದಿ ಮೂಲ ಋಷಿ ಮೂಲ ಹುಡುಕಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಹಿತವಚನ ಮೀರಿ ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬರು ಸಂಶೋಧಕರು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಒರಿಜಿನಲ್ ಜಾತಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೊಸ ಸತ್ಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಂಡಾಮಂಡಲ ಕೋಪ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಋಷಿಯೋ ಋಷಿ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಾಳಿದ್ದವರ ಒರಿಜಿನಲ್ ಜಾತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈಗ ಏನಾಗಬೇಕು? ಇಂತಹುದನ್ನು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಡಿಎನ್‌ಎಯಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿದೆಯೇ? ಇಂತಹ ಮೂಲ ಅನುಮಾನಗಳಿದ್ದರೂ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕುತೂಹಲಕರ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಬಸವಣ್ಣ ಉದಾರಿ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಈ ಹೊಸ ಸತ್ಯದಿಂದ ಕೋಪ! ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಜ್ಜಳನ ಕಾಲದಲ್ಲೆಯೇ ಮೆರಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಯಿತ್ತು ಜಾತಿಗಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಋಷಿ!

★★★

ವರದಿಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕು?

- ಸೂರಿ ಹಾರ್ಡ್‌ಫೈ

ಇದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ? ಅಲ್ಲ, ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು, ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು, ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ನಡೆಯಿತು ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವರದಿಗಾರರ ಕಷ್ಟ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಕಡಿಮೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ವರದಿಗಳಾದ ಆರುಣಾ ನಾಯರ್ ಮದುವೆ, ಅಮಿತಾಬ್ ತಿರುಪತಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಇವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಕ್ರಿಯೇಟಿವಿಟಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಪಾಸಗಿ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಗೆ / ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಪಾಪದ ವರದಿಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶಕರು ಪುಸ್ತಕ ಓದದೆಯೇ ಹೇಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕಲ್ಪನಾ ಲಪರಿಗಷ್ಟು ಶೃಂಗಾರ ಕೊಟ್ಟು ಓದುಗರನ್ನು ರಂಜಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಜನ ಗಮನಿಸೋಲ್ಲ.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಜನ ಓದೋಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುವಿ ರಾಗ. ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರಗಳು ಎಂದರೆ ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪಾದ. 'ಈ ಪತ್ರಕರ್ತರು ಬರೀ ಕೊಲೆ, ದರೋಡೆ, ಅಪಘಾತ, ವಂಚನೆ, ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟ, ಸಿನೆಮಾ ಕಲಾವಿದರು ಸೀನಿದ್ದು, ಇವುಗಳಿಂದ ಪುಟ ತುಂಬಿ ಓದುಗರ ರಕ್ತದೊತ್ತಡ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬದಲು ಸುದ್ದಿ ರೋಚಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಓದುಗರನ್ನು ಸೆಳೆಯೋದೇನೂ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ.' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕಾಶೀಪತಿ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಇವುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಓದಲು ಏನಾದರೂ ಚಾರ್ಮ್ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.

'ನಿನ್ನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ, ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳು.' ಎಂದೆವು ನಾವು. ನಾವು ಎಂದರೆ ಅವನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು.

'ಸೋಡ್ರೋ... ಒಂದರೊಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಡಕವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಕಲೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಒಂದೇ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಆದರೆ ಮೌಲ್ಯ ಡಬಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆಡುಗೋಡಿಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಆಗಲವಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ತಿಳಿಯೋ ಹಾಗೆ ಹೇಳೋದಾದ್ರೆ ಅದರ ಫೇಸ್ ಲಿಫ್ಟಿಂಗ್ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ಈಗಲೇ ಕಾನುಗಾರಿಯ ಅವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯೋದು ಬಿಟ್ಟು, ಪೊಸಿಟಿವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಿಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ.' ಎಂದ.

'ಜಿಡಿಸಿ ಹೇಳೋ ಗೆಳೆಯ' ಎಂದ ಗುಂಡ.

‘ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಅಗಲಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ವಂದನೆಗಳು. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಲಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳಗಿನ ‘ಕ್ರಿಯೆ’ಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಕಾಲ ಹಾದಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದರಿಂದ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ, ಅಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಶೌಚವನ್ನು ಮುಗಿಸಬಹುದು’ ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಆಡುಗೋಡಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶೌಚಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ದೂರಿದಂತಾಯಿತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು, ಏನಂತೀರಿ?’ ಎಂದ. ಇದು ಸತ್ಯವೂ ಹೌದು. ಇಲ್ಲಿ ಶೌಚ ಮಾಡಿದರೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ದಂಡ ಎಂಬ ಗೋಡೆ ಬರಹವೂ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯಾರದು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳು...

‘ಸರಿ, ಇದೇ ಆಡುಗೋಡಿಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ದಿನವಿಡೀ ಬೀದಿ ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದ್ದಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ವರದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?’ ಕೇಳಿದೆ ನಾನು.

‘ಅದೂ ಸುಲಭ. ಈ ವರ್ಷ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಡಿತ ಮಾಡದೇ ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿದ್ಯುತ್ ಮಂಡಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಡಿತವಾಗಿ ಬೆವರು ಸುರಿಯತೊಡಗಿದಾಗ ನಾವು ಬೀದಿ ದೀಪಗಳ ಕಂಬಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿರದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

‘ವರಿಗುಡ್’, ನಾವು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆವು. ‘ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಕ್ರೀಡಾ ಪುಟ, ದೇಶೀ-ವಿದೇಶೀ ಸುದ್ದಿಗಳು, ಚಿತ್ರಸಮಾಚಾರ, ಅಪರಾಧ ವಾರ್ತೆ, ಹೀಗೆ ಕೆಲ ಕಾಲಂಗಳನ್ನು ಪುಟಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಗುವಂತಹ ಒಂದು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳು.’ ಎಂದು ಸವಾಲೊಡ್ಡಿದೆವು.

‘ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ? ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರನಟಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ಕನ್ನಡದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕ್ರೀಡಾ ಪಟುವೊಬ್ಬ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಮಾಲ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ, ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ನೋಡಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಎಂಬುದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸುದ್ದಿ, ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ವಿದೇಶೀ ಸಮಾಚಾರ. ಕ್ರೀಡಾಪಟು ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದೇ ಸುದ್ದಿ ಕ್ರೀಡಾ ಪುಟಕ್ಕೂ ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರೀಡಾ ಪಟುವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾಚಾರವೂ ಹೌದು. ಸಿನೆಮಾ ನಟಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಿನೆಮಾ ಕಾಲಂಗೂ ಅದು ಸೂಕ್ತ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಪರಾಧ ವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಮುದ್ರಣವಾಗಬಹುದು. ಸರಿಯಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಹೌದು ಎಂದೆವು. ನೀವು?

ಪಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ತೀರ್ಪುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ಲೇಖನ

ಬೇಡದ ಅತಿಥಿಗಳು

- ನಾಗರತ್ನ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ನಿರ್ಲಜ್ಜರೂ, ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕರೂ, ಸಿಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಚಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಅತಿಥಿಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಹೇಳಿ? ಇವರು ಸಮಯದ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಸಂದರ್ಭಗಳ ಅನುಕೂಲ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಧಾಳಿಯಿಡುವಾಗ ಇವರಿಗೆ ಯಾರು ಮಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ? ವಯಸ್ಸು ಮಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಒಂಟಿತವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಕಂಪನಿ ಕೊಡಲೆಂದೇ ಕೆಲವು ಅತಿಥಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲೇ ಪರ್ಮನೆಂಟಾಗಿ ರಿಕಾಣೆ ಹೂಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಜೋಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಮಗೆ ಕಿರಿ ಕಿರಿ, ನೋವುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಕಾಲುಚಾಚಿ ಹಾಯಾಗಿ ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಇದ್ದುಬಿಡುವ ಈ ಅ...ತಿಥಿಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಹೇಳಿ?

ಬೇಡದ ಅತಿಥಿಗಳ ಇನ್ನೊಂದು ನಮೂನೆ ಕೂಡ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಚಯವಿದ್ದದ್ದೇ... ಅಮೇರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಾಡುವ ಇಂಥ ಅತಿಥಿಗಳಿಂದ ನನಗಾದ ಒಂದೆರಡು ರೋಟರಿ ಅನುಭವಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಳೇ ಮನೆಯೊಂದರ ಬಾಡಿಗೆ ಮಾಲಿಕರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ. ಆ ನಮ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ... ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಗಳು ಗಾಭರಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೋಣೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಭಯ, ಜಿಗುಪ್ಸೆ, ಗಾಭರಿಯಿಂದ ಅವಳು ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅತಿಥಿಯೊಬ್ಬರು ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಪ್ರಥಮ ಚುಂಬನ ದಂತ ಭಗ್ನವಂತೂ ಆಗದಿದ್ದರೂ ತುಂಬಾ ಕಹಿಯಾಗಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ 1 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 3 ಸಾರಿ ದುಬಾರಿ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೇಬೀಸ್ ಅಪಾಯದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ತಡವೇಕೆ? ಅತಿಥಿಗಳ ಎತ್ತಂಗಡಿಗಾಗಿ ಸಮರ ಸಾರಿದ್ದಾಯಿತು. ಅವರ ಗೋಣು ಮುರಿಯಲು, ಗತಿ ಕಾಣಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಉಪಾಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೇ ತಯಾರಾಯಿತು.

ಆಗಾಗ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ತುಡುಗು ಮಾಡುವುದೊಂದೇ ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗಳ ಘನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಹೇರ್ ಆಯಿಲ್ ಬಾಟಲ್‌ಗಳು ಕೂಡ ಮಾಯವಾಗತೊಡಗಿದ್ದವು. ಇನ್ನು ತಡಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಆಪರೇಷನ್ ಅ...ತಿಥಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಘಮ ಘಮಿಸುವ ವಡೆಗಳೆನೋ ತಯಾರಾದವು. ಅತಿಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಉಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೋನಿನಲ್ಲಿ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ನನ್ನತ್ತ ಕನಿಕರಿಸುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮರಿ ಇಲಿಯೊಂದನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಟ್ಟು ಬಾರದೆ ಮರುಕ ಬರುವುದು ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವೇ? ಆ ಪಾಪದ ಇಲಿಯನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸಮೀಪದ ಖಾಲಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮರುದಿನ ಅದು ಮತ್ತೆ ಹಾಜರಾಗಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ! ಒಮ್ಮೆ ಮಗಳ ಗೆಳತಿಯರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಉಳಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತ್ತು. ಚಳಿಗಾಲ ಮೈತುಂಬಾ ರಗ್ಗೆಳೆದು ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಬೇರೆ... ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ಓಡಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಕಣೆ! ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಸಾಕಿಕೊಂಡ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಸದ್ಯ! ವಿಷ ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಇದೇ ಇಲಿಗಳಿಗೆ ಲಡ್ಡು ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟು ರಾಜಾತಿಥ್ಯ ಮಾಡಿ ಇಲಿ ದೇವಾಲಯ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ "ಕರಣ ಮಾತಾ" ಎಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳದೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಅಪ್ಪಿಲಿ, ಅಮ್ಮಿಲಿ, ತಾತಿಲಿ, ಅಜ್ಜಿಲಿ, ಮರಿ ಇಲಿಗಳೆಲ್ಲಾ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹರಿವಾಣಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟ ಹಾಲು, ಲಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಹಾಯಾಗಿವೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನೊಂದು ಕವನವನ್ನು ಆಗಲೇ ಬರೆದುಬಿಟ್ಟೆ.

“ಕಟ್ಟಿಹರು ನಿಮಗಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ”

ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಕಾವಲಿಗೆ ಯಾವ ಪೋಲೀಸ್

ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ No ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್

ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ನೆಲೆ ನಿಂತ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅತಿಥಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು. ಬಹು ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಈ ಜಿರಳೆ.. ಎಷ್ಟೊಂದು ತರಲೆ! ಕ್ರೇಜ್ ಲೈನಿಗೂ ಸಿಗದೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಕ್ರೇಜ್ ಮಾಡುವ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಓಕರಿಗೆ ಬಾರದಿರದು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದೂ ಎಳೆದೂ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಈ ರಾವಣಾಸುರರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರೇಖೆಯನ್ನು ದಾಟುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬರು ಸೂಪರ್ ಐಡಿಯಾ ಹೇಳಿದರು. ಬೀರ್ ಬಾಟಲಿಯೊಳಗೆ ಜಿರಲೆಗಳನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವುದು. ಅದರಂತೆ ಪಾರ್ಟಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟಿದ್ದ ಬೀರ್ ಬಾಟಲ್ ಕೈಚೀಲ ಸೇರಿತು. ರಾತ್ರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಿರುಡೆ ತೆಗೆದು ಜಿರಲೆಗಳಿಗೆ ಬೀರ್ ಕುಡಿಯಲು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಬಂದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೊರೆ, ಪೊರಕೆ ಸಮೇತ ಸತ್ತ ಜಿರಲೆಗಳನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಹಾಕಲು ಬಂದಾಗ ಕಂಡದ್ದೇನು? ಬೀರು ಹಾಗೇ ಇದೆ. ನಾನೇ ಮತ್ತೇರದೆ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು ಅವುಗಳ ಜಾಣತನ ಕಂಡು.

ನಾವು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ದೂರದ ಅಜ್ಜಿಯೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ.

ಮನೆ ಮುಂದೆ ರಂಗೋಲಿ ಇಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿ ಬಿಡುವುದೆಂದರೆ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣಿಸೇ ಹಣ್ಣು ತೊಳೆದಂತೆ. ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಲು ರಾತ್ರಿ ಮಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ, ಹಳದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೇಖೆ ಬಳಸಿ ಅಂದದ ರಂಗೋಲಿ ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಜಿರಲೆಗಳಂತೂ ಓ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಅಂದಿರಲೂ ಸಾಕು!

ಏನಾದರೂ ನಾವು ಬೇಡದ ಇಂಥ ಅತಿಥಿಗಳ ಜೊತೆ ಕಾಂಪ್ರೋಮೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಹಜೀವನ ಸುಖವಾಗೇ ಸಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಇವುಗಳ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ವೀರ ಯೋಧರಂತೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾವು ಈಗ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಊಟ, ಬಟ್ಟೆ ಉಪಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅ... ತಿಥಿಗಳೂ ಪಾಲು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಹಾಯಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ.

ನಾವೇ... ರೈತರು ಬರ... ಅತಿವೃಷ್ಟಿ
ಅನಾವೃಷ್ಟಿ... ಅಂಥ... ಸಾಲಾ ಸೂಲಾ
ಮಾಡಿ ಪೈರು ಬೆಳೆಸಿದ್ದೆ... ನೀನು
ಆ ಪಕ್ಷ... ಈ ಪಕ್ಷ ಅಂತ ನನ್ನ ಹೊಲದ
ಬೆಳೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದೆ, ಬಿಟ್ಟೇನೆ...
ಕತ್ತೇನನ್ನ ಮಗನೆ...

ಬಾಗೂರು-೦೨

ಹಳೆ ರಾಗ ಹೊಸ ಭಾವ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರ “ಗುಮ್ಮನ ಕರೆಯದಿರೆ ಅಮ್ಮಾ ನೀನು” ಧಾಟಿ

ಅಮ್ಮನಾ ಕರೆಯದಿರೆ ಭಾಮಾ... ನೀನೂ...
ನಿನ್ನಮ್ಮನಾ ಕರೆಯದಿರೇ....
ಹಿಂದಿಂದೆ ಸುತ್ತೊಂಡು, ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಬಂದೊಂಡು
ಲವ್ವು ಮಾಡಲು ನಿನ್ನ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲಾ....

ನಾವಿರುವಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ನಮ್ಮ
ಲೈಫೇ ಕೆಡಿಸುವಳಲ್ಲವೇ
ಅಂಗ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಂದು, ರೇಷನ್ನು ತಾರೆಂದು
ನಮ್ಮನು ದೂರ ಮಾಡಿ ಮಣ್ಣು ತಿನಿಸುವಳಲ್ಲಾ

ರೂಮಿನ ಮಂಚ ಹತ್ತಿ ಭಾಮಾ ನಾವು
ಲವ್ವು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೇ...
ಪಾಪಿಂಗು ಅಂದೊಂಡು, ನಿನ್ನನ್ನು ಎಳ್ಳೊಂಡು
ದೇವ್ವದಂತೆ ಆಚೆ ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಡುವಳು

ನಿನ್ನಮ್ಮನನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿ ದೂರ
ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೇ...
ಬೆಂಡೋಲೆ ಮೂಗ್ಗಟ್ಟು, ಸಿಲ್ಕುಸೀರೆ ತಂದೊಟ್ಟು
ಸಿನಿಮಾನೂ ತೋರ್ಪಿ ನಿನ್ನ ರಾಣಿಯ ಮಾಡುವೇ...

ಅವನ ಮಾತನು ಕೇಳುತಾ ಭಾಮಾ ದೇವಿ
ಮುಗುಳು ನಗೆಯಾ ಸೂಸುತಾ
ನನ್ನಿನಿಯಾ ನೀ ರಸಿಕರ ರಾಜನೆಂದು
ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು ಆಸೆಯಿಂದಾ

ಅಮ್ಮನಾ ಕರೆಯದಿರೆ
ಭಾಮಾ ನೀನೂ ನಿನ್ನಮ್ಮನಾ ಕರೆಯದಿರೇ....

ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಾರಮ್ಮ ತಾಯೀ...

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

“ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೀಯಾ....?”

“ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ...”

“ಅಯ್ಯೋ ಅಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೇನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲಮ್ಮಾ...? ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಿದೆಯಾ?”

“ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲಾ...?”

“ಸರಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಂದೇ ಕೆಲಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದನ್ನ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸೋದೂ! ರೀ ಏಳ್ರೇ... ಇಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಟ್ರೀ...”

“ಅಯ್ಯೋ ನಿಂದೊಳ್ಳೇ ಗೋಳೇ... ಯಾವ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟೇ? ಅಲ್ಲೇ ಒಳಗಿದೆ ನೋಡೂ...”

“ಅಲ್ಲಾ ಒಳಗೆ ಯಾಕಿಟ್ರೀ...?”

“ಮರೆತು ಅಲ್ಲಿ ಬಡಿದಿದೀಯಾ ಅಂತ ಒಳಗೆ ಇಟ್ಟಿ...”

“ಯಾವುದನ್ನ ಇಡಬೇಕೋ ಅದು ಬೇಡಾ... ಒಳಗೂನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ...”

ಹಿಂದಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಈ ಕಲರವ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಕೇಳಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನಿಸುತ್ತೇ? ನನಗೂ ಅದೇ ಅನಿಸಿದ್ದು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಿತ್ತಾಡೋದೂ ಸರಿ. ಇವತ್ತೇನು ಮಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆಯಲ್ಲಾ. ಅಡಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡೋ-- ರಾತ್ರಿ ಕ್ಲಾಸು ಯಾವುದಾದರೂ ಶುರುವಾಗಿದೆಯೋ!

“ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ಇಲ್ಲಾಂದರೆ ಚಟ್ನಿಪುಡೀನೇ ಕೊಡು...” ಮಗಳ ಧ್ವನಿ.

“ಚಟ್ನಿಪುಡೀನೂ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಮುಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ ಕಣಮ್ಮಾ.... ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಕೇಜಿ ಚಟ್ನಿಪುಡಿ ನಮ್ಮ ಮನೇಲೇ ಅಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ ಖರ್ಚಾಗೋದೂ...” “ಅಯ್ಯೋ, ಈಗೇನಮ್ಮಾ ಮಾಡೋದೂ...?”

ಅದೇನೋ ಗುಸು ಗುಸು ಮಾತು, ಡಬ್ಬಗಳ ಶಬ್ದವೂ ಕೇಳಿಸಿತು. “ಡಬ್ಬದಲ್ಲೂ ಏನಿಲ್ಲವಲ್ಲಮ್ಮಾ...?” ಅಂತ ತಾಯಿ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಮನೆ ಗಂಡಸಿಗೂ ಪೂಜೆ ನಡೀತಿರೋದೂ ಆತ “ನಾನೇನು ಮಾಡಿದನೇ...?” ಅಂತ ಹಲುಬುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ.

“ಅಮ್ಮಾ ಚೈತ್ರಾ ಆಂಟೀನ ಕೇಳು...” “ಅವರೂ ಮಲಗಿರ್ತಾರಲ್ಲೇ...”

“ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ ಅಂಕಲ್ಲು ಈಗ ಬಂದಿರ್ತಾರೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ಷಿಫ್ಟ್. ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿರುಲ್ಲ. ಅಂಕಲ್ಲು ಮನೇಗೆ ಬಂದಮೇಲೂ ಮಿಕ್ಕಿರೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಮಾಡೇ ಅಲ್ಲವೇನಮ್ಮಾ

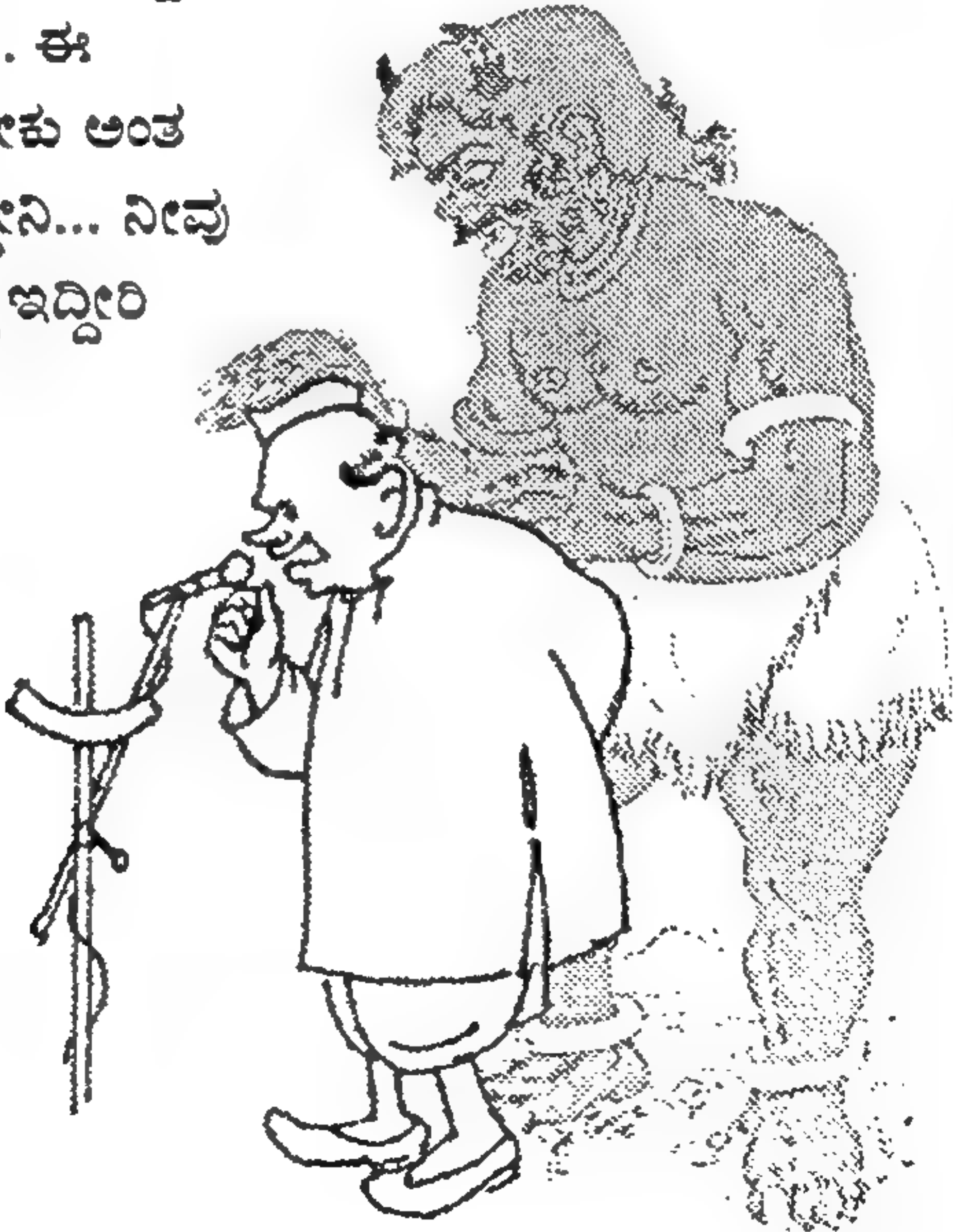
ಮಲಗೋದೂ....!" ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲು ಬಡೀತು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ.

ಎದುರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಮನೆಯೊಡತಿ, ಜತೆಗೆ ಅವರ ಮಗಳು....! ತಾಯಿ ನೈಟ್ ಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗಳು ಸಲ್ವಾರು, ಲೆದರ್ ಜರ್ಕಿನ್ನು - ನಿಂತಿದಾರೆ. "ಸಾರೀ ಅಂಕಲ್ ಮಲಗಿದ್ದರೇನೋ..." "ಅಯ್ಯೋ ಪರವಾಗಿಲ್ಲಮ್ಮ.... ಇದೇನಮ್ಮಾ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀ...." "ಅಂಕಲ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದೀನಿ. ಕಾಲ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ. ಮೆಣಸಿನಪುಡೀನ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಎಲ್ಲೋ ಇಟ್ಟು ಮರೆತಿದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನ ಪುಡೀನ ಹಾಕಿಕೊಡ್ತೀರಾ?" "ಯಾಕೆ ಮರೀ ಅಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೇನೂ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತಾರಾ...?" "ಅಂಕಲ್ ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮಾಷೇನೇ... ವ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗೇಕಾದರೆ ಮೆಣಸಿನ ಪುಡೀನ ಜತೆಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಸೇಫ್ಟಿಗೆ ಅಂತ ಪೊಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರು ಹೇಳಿರೋದು ಓದಿಲ್ಲವಾ...?" "ಅಯ್ಯೋ ಮರೀ ಹೌದಲ್ಲವಾ... ಮೆಣಸಿನಪುಡೀನ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ, ಉಪ್ಪು, ಹಿಟ್ಟು, ಮಣ್ಣಿನ ಪುಡಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಇರಲೀಮ್ಮಾ... ನಮ್ಮ ಸೇಫ್ಟಿಗೆ... ಇರು ಕೊಡ್ತೀನಿ...." ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅರ್ಧ ಕೇಜಿಯಷ್ಟು ಮೆಣಸಿನಪುಡೀನ ಕೊಟ್ಟಿ. "ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬಾರಮ್ಮ ತಾಯೀ..." ಅಂತ ಹರಸಿದೆ. ಸರಿತಾನೇ ಇವರೇ-

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಾಗೆ... ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಉದ್ಧಾರ
ಮಾಡಬೇಕು... ನಿಮ್ಮನ್ನ ಈ
ದೇಶಾನ... ಮೇಲೆ ಏರಿಸಬೇಕು ಅಂತ
ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೀನಿ... ನೀವು
ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಓಟು ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ
ಇದು ನ್ಯಾಯಾನಾ...

ಬಾಗೂರು-೦೨

ಮದುವೆಯ ಮಮತೆಯ ಕರೆಯೋಲೆ

- ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದಿರೋ ಹವ್ಯಾಸ, ಅದೂ ಈಗಿನವರೆಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋದು ಅಂದ್ರೆ, ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಬಿಲಿಸೋದು. ನನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಐಟಂ ಅಂದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಮಾಮಿಯ ತಮ್ಮನ ಮದುವೆ ಕರೆಯೋಲೆ ಅದು typical ಆಗಿ ಹೊರಗೆ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣಬಿದ್ದು ಒಳಗೆ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿದ್ದು ವಧೂವರರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತಿತರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ರಂಗು ರಂಗಿನ ಪತ್ರಿಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೋಡಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅರ್ಧ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಲಿಪಿ ಇನ್ನರ್ಧ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾಗರ್‌ಕೋಯಿಲ್ ಎಂದು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು (ಮಾತ್ರ) ನಾನು ಅಭ್ಯಾಸ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದೆ (ಅಕ್ಷರಗಳು ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದಾಗ್ಯೂ!)

ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರೋಷ್ಟು ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮಾದರಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲೂ ನಿಮಗೆ ಸಿಗಲಾರದು, ಅಷ್ಟಿವೆ! ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾದಾ, ಸಪ್ತ, ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದೂ, ಮುದ್ರಾಕ್ಷಸ ಪೀಡಿತವಾದದ್ದೂ, ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರವಾದವೂ, ತುಂಬಾ ಇಚ್ಛೆಲ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಅನರ್ಥವಾದವೂ ಇದ್ದು. ಬಹಳಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಇವೆ. ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿ ನನ್ನದೇ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಈ ಕುಪ್ಪೆ ಕ.ತೊ. ಸೇರುತ್ತೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ನಂಬಿಕೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಾಕ್ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿ - ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಕಾರ್ಡು ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಅತ್ತೆಮನೆಯವರು ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ತೆಲುಗು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನವೂ ಸೇರಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗಂಟೇ ಆಯಿತು. ಈಪಾಟಿ ಕಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ರೊಟ್ಟಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ನಾನು ಗಂಡನ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ರಿಲೀಫ್ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ!

ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಭಾವೀ ಪತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಕಾರ್ಡು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಣೀಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ತಲ್ಲಣವೆಬ್ಬಿಸಿತ್ತು. ನನಗೋ ಅವಳ ಕಾರ್ಡು ಕೊಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. 'ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು' ಎಂದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮರೆತಿದ್ದರೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಳೆದುರು ಓಡಾಡಿ, ಸಹಾಯ ಬೇಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದೇನೆಂದು ಉಸಿರಿದ್ದೆ ಕೂಡ! ಕಡೆಗೂ ನನ್ನ ಕಾರ್ಡನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೆಷ್ಟು ಸಲ ಓದಿದ್ದೆನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅದು ನನ್ನದೇ ಒರಿಜಿನಲ್ ಐಡಿಯಾ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಬೀಗಿದೆ! ಅವರು ಅದನ್ನು ಓದಿ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ತಿರುಗಿಸಿ, ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ, ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ "ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ" ಎಂದರು.

“ಯಾಕಣ್ಣಾ, ಏನಾಯ್ತು?” ಅಂದೆ.

“ಏನಿಲ್ಲ, ಪಾಪ ಈ ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅಂತ ಬೇಜಾರಾಯ್ತು ಅಷ್ಟೆ” ಅಂದರು. ಅವರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಆಕ್ಷೇಪ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬೀಳಲೇ ಇಲ್ಲ, ಅಷ್ಟು ಸಡಗರ ನನಗೆ!

“ಆದಿತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಹಸ್ಪರ್ಶ....” ಎಂದು ಶುರುವಾಗುವ ಕಾಡುಗಳ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಈ ಕಾರ್ಡು ತಂದ ಸಗಡರ ಸರಿತಾನೇ? ಯಾವುದೋ ಆಧುನಿಕ(?) ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಕೂಗು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಎಳೆತಂದಿತು. “ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಕಾರ್ಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ನನ್ನದಿರತ್ತೆ, ನಿನ್ನದಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಾಯ್ತು? I hope you caught what I meant” ಅಂತ ನಗಾಡಿದರು!

ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದ formatಗಳೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಕಂಠಪಾಠವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು! ಈ ಹುಚ್ಚು ಎಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಹೋಯ್ತು ಅಂದ್ರೆ, ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ ಹಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿನ ಕೊನೆಯ ಸಾಲು ಮರೆತುಹೋಗಿ ತಕ್ಷಣ automatic ಆಗಿ “ಕುರ್ವಂತು ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯಂ...” ಎಂದು ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ! ಅರ್ಧ ಲೈನು ಆದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ “ಮಂಗಳಂ ಕುರು ಸರ್ವಮಂಗಳೇ” ಎಂದು ನನ್ನ ಕಪಿತ್ತಾನೂ ತೋರಿಸಿ ರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದೆ!

ಈಗ ನನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬರೋಣ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆದೋ, ಕಲಶದೋ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೆರವಣಿಗೆಯೋ, ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲೋ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲ ಮೂರರ ಮೇಲಿಗಿಂತ, ನಾಲ್ಕನೆಯದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನ ನೀವು Occupational hazard ಅನ್ನಿ ಬೇಕಾದರೆ. ಆ ಗೊಂಚಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೂವು ಯಾವ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೂ, ಎಂದು ತವಕ ಪಡುತ್ತೆ ನನ್ನ ಮನ, ಅದರಲ್ಲೂ ಗೊಂಚಲಾಗಿದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಏನೋ ಇಕೆಬಾನಾ ತರಹ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ್ಕೊಬಹುದು. ಉದಾ: ಶ್ಯಾವಂತಿಗೆ ಹೂವಿನ ಜೊತೆ ಫರ್ನ್ ಎಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಆದರೆ ಕೆಸುದಂಟಿನ ಎಲೆ ಹೊತ್ತ ಬಳ್ಳಿ ಜರ್ಬೆರಾ ಹೂವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಕಸಿವಿಸಿ ಆಗುತ್ತೆ. ಮೊನುಕಾಟ್ ಗಡ್ಡೆ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿ! ಅದೂ ಡೈಕೆಟ್ ಹೂವನ್ನು ಹೊತ್ತು? ಉಹಂ!... ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ಒಪ್ಪೊಲ್ಲ ನಾನು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಸಿವಿಸಿ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ವಶದಲ್ಲೇ ಇರೋದ್ರಿಂದ ಕರೆಯೋಕೆ ಬಂದವರ ಮುಂದೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೊಲ್ಲಾ! ಈ ತರಹದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ ಬಣ್ಣದ ಸ್ಕೆಚ್ ಪೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿ ನನ್ನ ತಿಜೋರಿಗೆ ರವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಡು ಹೊರಗಡೆಯ ಕವರಿನ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ದಾಸವಾಳದ ಹೂವಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿನ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ದಾಸವಾಳ ಇತ್ತು. ಕಾರ್ಡು ಮಡೆಚಿದ ಮೇಲೆ ಈ ದಾಸವಾಳದ ಗಿಡ ಹಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ತಿತ್ತು! ನಾನಿದುವರೆಗೂ ದಾಸವಾಳದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ! ಈ ಹಣ್ಣು ಟೊಮ್ಯಾಟೋ ಹಾಗೂ ಬೆಂಡೇಕಾಯನ್ನು

ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ಯಾಗಿ ಈ ರೀತಿ hybridization ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ (ಇದುವರೆಗೂ)! ಆದರೂ ನಾನು ಬೆಂಜೆಕಾಯಿ, ದಾಸವಾಳ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು, distant hybridization ಆದರೂ 50% ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಈ ದಾಸವಾಳವನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈ ಓಡಿದಿತ್ತು - ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಮಿಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಮಗಳು, ಈ ಆಂಟೀಗೆ ನೋಡಮ್ಮಾ, ಒಂದೇ ಕಣ್ಣಿದೆ!" ಎಂದಳು!

ಈಗ ಇನ್ನೊಂದರ ವಿಶೇಷ: ಕರೆಯೋಲೆಯಲ್ಲಿ "ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿ. (1) ಎಲ್ಲರೂ ಟೈಂಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕು. (2) ಯಾರೂ ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು" ಎಂದಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ರೂ ಜಲ್ವಾದ ಟೈಂ ಹಾಕಿಲ್ಲ! ಸರಿ, ನಾನೇ ರಾತ್ರಿ 8.30ಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾದೆ. ಗಂಡಸರ ಟೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನ ಭರ್ತಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದು ಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ. ಹೆಂಗಸರ ಕಡೆ ಮದುಮಗಳು ಅವಳ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದಿರು ಬಿಟ್ಟಿ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಎದ್ದು ಹೊರಡಲನುವಾದೆ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬಂದು "ಎನಾಂಟೀ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟಿ. ಇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಲೀಂ ಆದ್ರೂ ತಿನ್ನಲೇಬೇಕು ನೀವು. ಈಗಲೇ ತರ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಓಡಿದ.

ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವೀಡಾಗಿ ನ್ಯೂಟನ್‌ನ ಮೂರನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇರೆಗೆ ಸತ್ಕೋಬಿದ್ನೋ ಅಂತ ಓಡಿದೆ ನಾನು ಮನೆಕಡೆ! ಆಗಷ್ಟೇ ಬಂಡಿಗಟ್ಟಿ ಹೆಂಗಸರು ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದಿದ್ದು ರಪ್ಪನೆ ಬಂದ ಸೆಂಟಿನಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು! ಆಯ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ, ನಾನು ಎರಡೂ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೆ - ಟೈಂಗೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೆ, ವಧುವಿಗಾಗಲಿ, ವರನಿಗಾಗಲಿ ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಕೊಡ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ - ಹಲೀಂನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಅವಾಂತರದಲ್ಲಿ!

ಮೊನ್ನೆ ಪುಣೆಕ್ಕರ್ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಪ್ಪನೆ ಕಾರ್ಡುಗಳಿದ್ದವು; ವಿನಾಯಕನ ಹದಿನಾರು ಹೆಸರು ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ "ವಕ್ರತುಂಡಿ..." ಶ್ಲೋಕವಿದ್ದು "ಗಣ್ಣತಿ ಬಪ್ಪ ಮೋರಿಯಾ" ಎಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಕೆಳಗೆ, ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ವಿನಾಯಕ! ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಮೂರನೆಯ ಪುಟ ನಾಳೆ ಓದುವ ಎಂದು ಮುಂದೂಡಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಕರ್ಪಗಂ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಕಾರ್ಡನ್ನಿತ್ತಳು. ನನ್ನ ತಲೆ ತಿರುಗಿತು! ಅದರಲ್ಲೂ ಮೂರು ದಪ್ಪನೆಯ ಕಾರ್ಡುಗಳು! ನನ್ನ ತಲೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಕರ್ಪಗಂ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕಳು: "ಇರಲೀಂತ ನಮ್ಮ ಬೀಗರಿಗೆ ನಾವೇನು ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲಾಂತ ತೋರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತೀವಿ" ಅಂದಳು. ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ, ಗಣೇಶ has been replaced by His father! ಅಲ್ಲದೆ ಆಗಲೇ ನನಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಪುಣೆಕ್ಕರ್ - ಕರ್ಪಗಂ ಇಬ್ಬರ ಮಕ್ಕಳದ್ದೂ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಸಮೂಹ ಒಂದೇ ಮದುವೆದೂ ಅಂತ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಕಾರ್ಡುಗಳು! ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅನ್ನಿಸಿತು - "ನೀನು ಅಂದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅನ್ನೋದು ಇದೇನೇನು ಅಂತ!

ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸೋಜಿಗದ ಕಾರ್ಡನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು. ಕಾರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಸುವರ್ಣ ಪರ್ಣದ ದಾರ, ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾಂಗಲ್ಯಗಳು ಇದ್ದವು. ದಾರದ ಒಂದು ಕೊನೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆ, obviously ಗಂಡಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ? “ಭೇಷ್, ಮದುವೆ ಅಂದ್ರೆ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರ ನಡುವೆ ಟಗ-ಆಫ್ ವಾರ್ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಚೆಂದದಿಂದ ಮಿಲ್ಲಂ - ಮಿಲ್ಲಾಗಿ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ” ಅಂತ ಮಿಷಿ ಪಟ್ಟೊಂಡೆ. ಮದುವೆಗೆ ಹೋದ್ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ವೈದ್ಯರು, ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೆಡಲಿಸ್ಸುಗಳು ಮಾಂಗಲ್ಯದಂತೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ಮೆಡಲ್‌ಗಳು!

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳೋದಾದ್ರೆ ಮದುವೆ ಅನ್ನೋ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಡು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಷ್ಟು ನನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಣದಲ್ಲಂತೂ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಬಂದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವೆ. ಕಾಯ್ದಿರಿ!

ಮುಂದಿನ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದ ವರೆಗೆ
ಈ ಸರಕು ಸಾಕಾಗಬಹುದಲ್ಲ....
ಕೊರವಂಜಿ... ಅಪರಂಜಿಯ
ಕಾರ್ಯಾಲಯ... ಅಂದರೆ ಗಣಿ... ಆಲ್ವಾ

ಬಾಗುರು-೦೨

ತುಂತುರು

- ಮುಂದಿನ ಸೀರಿಯಲ್ : ಟೀವಿ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ....
- ನಾವು ಈಗ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶ್ ಮೇಲೆ ಸೋತರೆ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ದೂಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.
- Once bitten how much shy?
- ಸೀತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರೇಖೆಯನ್ನು ದಾಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾವಣನೆಂಬ ದುಷ್ಟನ ಸಂಹಾರ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
- ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಯೋಗ ಟೀಚರ್ : The Monk who owns a Ferrarri.
- ಬ್ಯಾರಾಕ್ರಸಿ ರ್ಯಾಬಿಕ್ ಕ್ಯಾಬ್ ನಂತೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಪರದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.
- ನದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಮೀನಿಗಿಂತ ಸಾರಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮೀನು ಲೇಸು.
- Watt the Hell, Powerty hatao.
- ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಕುರಿತಂತೆ ಸಿಂಗಪುರದ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂಕಣದ ಹೆಸರು: English As It Is Broken.
- ನನಗೆ ಕರಾಟೆ, ಕುಂಗ್‌ಫುಹೀಗೆ 47 ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪದಗಳು ಗೊತ್ತು.
- Behind every successful man there is a woman - to tell him he is wrong.
- ಕುಂಟುತನಕ್ಕೆ ಊರುಗೋಲು ಮದ್ದಲ್ಲ.
- ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಒಂದು. ಆಸೆಯಲ್ಲವೆ?
- ಮಹಿಳೆಯ ತುಟಿಗಳನ್ನೇ ಚುಂಬಿಸಲು ಪುರುಷರು ಏಕೆ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ? ಹಾಗಾದರೂ ಆಕೆಯ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಲು ಎಂದೇ?
- ಮೌನವಾಗಿರಲು ಬಯಸುವಿರಾ? ಹಾಗಾದರೆ mouthshut.calm ಗೆ ಲಾಗ್ ಇನ್ DV.

- ದಂನಳಿ

ರ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ರುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಪಾರ್ಜಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಆಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಕ್ಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು:

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mailing Date
5th of every month
Mailed at: Rajajinagar - PO

CPMG/KA/BGW-544/2006-2008
RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>